Tämä asiakirja on ainoastaan dokumentointitarkoituksiin. Toimielimet eivät vastaa sen sisällöstä.

►**B** **NEUVOSTON TÄYTÄNTÖÖNPANOASETUS (EU) N:o 461/2013,**

annettu 21 päivänä toukokuuta 2013,

lopullisen tasoitustullin käyttöönotosta Intiasta peräisin olevan tietynlaisen polyeteenitereftalaatin tuonnissa asetuksen (EY) N:o 597/2009 18 artiklan mukaisen toimenpiteiden voimassaolon päättymistä koskevan tarkastelun jälkeen

(EUVL L 137, 23.5.2013, s. 1)

sellaisena kuin se on muutettuna seuraavilla:

		virallinen lehti		
		N:o	sivu	päivämäärä
►**M1**	Neuvoston täytäntöönpanoasetus (EU) N:o 190/2014, annettu 24 päivänä helmikuuta 2014	L 59	5	28.2.2014

▼B

NEUVOSTON TÄYTÄNTÖÖNPANOASETUS (EU) N:o 461/2013,

annettu 21 päivänä toukokuuta 2013,

lopullisen tasoitustullin käyttöönotosta Intiasta peräisin olevan tietynlaisen polyeteenitereftalaatin tuonnissa asetuksen (EY) N:o 597/2009 18 artiklan mukaisen toimenpiteiden voimassaolon päättymistä koskevan tarkastelun jälkeen

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen,

ottaa huomioon muista kuin Euroopan yhteisön jäsenvaltioista tapahtuvalta tuetulta tuonnilta suojautumisesta 11 päivänä kesäkuuta 2009 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 597/2009 ([1]), jäljempänä 'perusasetus', ja erityisesti sen 18 artiklan,

ottaa huomioon Euroopan komission ehdotuksen, jonka tämä on tehnyt neuvoa-antavaa komiteaa kuultuaan,

sekä katsoo seuraavaa:

A. **MENETTELY**

1. **Voimassa olevat toimenpiteet**

(1) Neuvosto otti asetuksella (EY) N:o 2603/2000 ([2]) käyttöön lopullisen tasoitustullin muun muassa Intiasta peräisin olevan tietynlaisen polyeteenitereftalaatin, jäljempänä 'PET', tuonnissa. Neuvosto muutti asetuksella (EY) N:o 1645/2005 ([3]) Intiasta peräisin olevan PET:n tuontiin sovellettavien tasoitustoimenpiteiden tasoa. Muutokset tehtiin perusasetuksen 20 artiklan mukaisesti käynnistetyn nopeutetun tarkastelun seurauksena. Toimenpiteiden voimassaolon päättymistä koskevan tarkastelun jälkeen neuvosto jatkoi asetuksella (EY) N:o 193/2007 ([4]) lopullisen tasoitustullin voimassaoloa viidellä vuodella. Tasoitustoimenpiteitä muutettiin myöhemmin osittaisten välivaiheen tarkastelujen jälkeen asetuksella (EY) N:o 1286/2008 ([5]) ja täytäntöönpanoasetuksella (EU) N:o 906/2011 ([6]). Myöhempi osittainen välivaiheen tarkastelu päätettiin neuvoston täytäntöönpanoasetuksella (EU) N:o 559/2012 ([7]) muuttamatta voimassa olevia toimenpiteitä. komissio hyväksyi päätöksellä 2000/745/EY ([8]) kolmen intialaisen vientiä harjoittavan tuottajan tarjoamat sitoumukset, joissa asetettiin vähimmäistuontihinta.

(2) Tasoitustoimenpiteet muodostuvat erityistullista. Tullin määrä on 0–106,5 euroa tonnilta tiettyjen nimeltä mainittujen intialaisten tuottajien osalta, ja muiden tuottajien tuontiin sovelletaan jäännöstullia, joka on 69,4 euroa tonnilta.

([1]) EUVL L 188, 18.7.2009, s. 93.
([2]) EYVL L 301, 30.11.2000, s. 1.
([3]) EUVL L 266, 11.10.2005, s. 1.
([4]) EUVL L 59, 27.2.2007, s. 34.
([5]) EUVL L 340, 19.12.2008, s. 1.
([6]) EUVL L 232, 9.9.2011, s. 19.
([7]) EUVL L 168, 28.6.2012, s. 6.
([8]) EYVL L 301, 30.11.2000, s. 88.

▼B

2. **Voimassa olevat polkumyyntitoimenpiteet**

(3) Neuvosto otti asetuksella (EY) N:o 2604/2000 ([1]) käyttöön lopullisen polkumyyntitullin muun muassa Intiasta peräisin olevan polyeteenitereftalaatin tuonnissa. Toimenpiteiden voimassaolon päättymistä koskevan tarkastelun jälkeen neuvosto otti asetuksella (EY) N:o 192/2007 ([2]) käyttöön lopullisen polkumyyntitullin vielä viideksi vuodeksi.

3. **Toimenpiteiden voimassaolon päättymistä koskeva tarkastelupyyntö**

(4) Lopullisten tasoitustoimenpiteiden voimassaolon lähestyvää päättymistä koskevan ilmoituksen ([3]) julkaisemisen johdosta komissiota pyydettiin 25 päivänä marraskuuta 2011 panemaan vireille perusasetuksen 18 artiklan mukainen kyseisten toimenpiteiden voimassaolon päättymistä koskeva tarkastelu, jäljempänä 'voimassaolon päättymistä koskeva tarkastelu'. Pyynnön esitti Committee of Polyethylene Terephthalate Manufacturers in Europe (CPME), jäljempänä 'pyynnön esittäjä', sellaisten tuottajien puolesta, joiden tuotanto muodostaa lähes 95 prosenttia tietynlaisen polyeteenitereftalaatin tuotannosta unionissa.

(5) Pyyntö perustui siihen, että toimenpiteiden voimassaolon päättyminen johtaisi todennäköisesti tuetun tuonnin ja unionin tuotannonalalle aiheutuneen vahingon jatkumiseen tai toistumiseen.

(6) Ennen toimenpiteiden voimassaolon päättymistä koskevan tarkastelun vireillepanoa komissio ilmoitti perusasetuksen 22 artiklan 1 kohdan ja 10 artiklan 7 kohdan mukaisesti Intian viranomaisille vastaanottaneensa asianmukaisesti asiakirjanäyttöön perustuvan tarkastelupyynnön ja kutsui Intian viranomaiset neuvotteluihin tilanteen selkiyttämiseksi tarkastelupyynnön sisällön osalta ja molempia tyydyttävän ratkaisun löytämiseksi. Intian viranomaiset eivät kuitenkaan vastanneet neuvottelutarjoukseen.

4. **Voimassaolon päättymistä koskevan tarkastelun vireillepano**

(7) Kun komissio oli neuvoa-antavaa komiteaa kuultuaan todennut, että on olemassa riittävä näyttö toimenpiteiden voimassaolon päättymistä koskevan tarkastelun panemiseksi vireille, se ilmoitti 24 päivänä helmikuuta 2012 perusasetuksen 18 artiklan mukaisen tarkastelun vireillepanosta julkaisemalla asiaa koskevan ilmoituksen, jäljempänä 'vireillepanoilmoitus', *Euroopan unionin virallisessa lehdessä* ([4]).

5. **Rinnakkainen tutkimus**

(8) Komissio käynnisti 24 päivänä helmikuuta 2012 asetuksen (EY) N:o 1225/2009 11 artiklan 2 kohdan nojalla Intiasta, Indonesiasta, Malesiasta, Taiwanista ja Thaimaasta peräisin olevan tietynlaisen polyeteenitereftalaatin tuonnissa sovellettavien polkumyynnin vastaisten toimenpiteiden voimassaolon päättymistä koskevan tarkastelun ([5]).

([1]) EYVL L 301, 30.11.2000, s. 21.
([2]) EUVL L 59, 27.2.2007, s. 1.
([3]) EUVL C 116, 14.4.2011, s. 10.
([4]) EUVL C 55, 24.2.2012, s. 14.
([5]) EUVL C 55, 24.2.2012, s. 4.

▼B

6. **Tutkimus**

6.1 *Tarkastelua koskeva tutkimusajanjakso ja tarkastelujakso*

(9) Tuetun tuonnin jatkumisen tai toistumisen todennäköisyyttä koskeva tutkimus kattoi 1 päivän tammikuuta 2011 ja 31 päivän joulukuuta 2011 välisen ajanjakson, jäljempänä 'tarkastelua koskeva tutkimusajanjakso'. Vahingon jatkumisen tai toistumisen todennäköisyyden arvioinnin kannalta merkittävien kehityssuuntien tarkastelu kattoi ajanjakson 1 päivästä tammikuuta 2008 tarkastelua koskevan tutkimusajanjakson loppuun, jäljempänä 'tarkastelujakso'.

6.2 *Tutkimuksen osapuolet*

(10) Komissio ilmoitti toimenpiteiden voimassaolon päättymistä koskevan tarkastelun vireillepanosta virallisesti pyynnön esittäjälle sekä asianomaisen maan vientiä harjoittaville tuottajille, tuojille ja käyttäjille, joita asian tiedettiin koskevan, sekä asianomaisen maan edustajille.

(11) Asianomaisille osapuolille annettiin tilaisuus esittää näkökantansa kirjallisesti ja pyytää saada tulla kuulluiksi vireillepanoilmoituksessa asetetussa määräajassa. Kaikkia niitä asianomaisia osapuolia kuultiin, jotka olivat sitä pyytäneet ja osoittaneet, että niiden kuulemiseen oli olemassa erityisiä syitä.

(12) Koska Intiassa toimii ilmeisen suuri määrä vientiä harjoittavia tuottajia ja unionissa tuottajia ja tuojia, katsottiin asianmukaiseksi tutkia, olisiko syytä käyttää otantamenetelmää perusasetuksen 27 artiklan mukaisesti. Pystyäkseen päättämään otannan tarpeellisuudesta ja tarvittaessa valitsemaan otoksen komissio pyysi vientiä harjoittavia tuottajia ja etuyhteydettömiä tuojia ilmoittautumaan 15 päivän kuluessa tarkastelun vireillepanosta ja toimittamaan komissiolle vireillepanoilmoituksessa pyydetyt tiedot.

(13) Seitsemän vientiä harjoittavaa tuottaja vastasi otantapyyntöön ja ilmoitti halukkuudestaan toimia yhteistyössä tarkastelua koskevassa tutkimuksessa. Otokseen valittiin kolme vientiä harjoittavaa tuottajaa unioniin suuntautuvan viennin määrän perusteella. Otokseen valitut tuottajat, otoksen ulkopuoliset tuottajat tai Intian viranomaiset eivät vastustaneet tätä otosta.

(14) Kolmelle otokseen valitulle vientiä harjoittavalle tuottajalle lähetettiin kyselylomakkeet täytettäväksi, ja niiltä kaikilta saatiin vastaukset. Yhden intialaisen otokseen valitun tuottajan kyselyvastauksesta kävi ilmi, että se vei tarkasteltavana olevaa tuotetta tarkastelua koskevalla tutkimusajanjaksolla vain vähäpätöisiä määriä, minkä vuoksi tälle yritykselle ei ollut aiheellista laskea tukiprosentteja. Tarkastuskäynnit tehtiin lopulta kahden jäljellä olevan vientiä harjoittavan tuottajan toimitiloihin; näiden tuottajien osuus Intiasta unioniin suuntautuvan kokonaistuonnin määrästä oli yhteensä 99 prosenttia.

▼B

(15) Olennaisten tosiseikkojen ja huomioiden ilmoittamisen jälkeen, jäljempänä 'ilmoittaminen', eräs intialainen yhteistyössä toiminut tuottaja pyysi, että sen tukimarginaali laskettaisiin. Tältä osin vahvistettiin, että tämän yrityksen vienti oli mitättömän vähäistä, eikä sillä näin ollen ollut mitään vaikutusta tuetun tuonnin jatkumisen tai toistumisen todennäköisyyden määrittämiseen tässä toimenpiteiden voimassaolon päättymistä koskevassa tarkastelussa. Näin ollen tämä pyyntö hylättiin.

(16) Komissio ilmoitti vireillepanoilmoituksessa, että se oli alustavasti valinnut unionin tuottajia edustavan otoksen. Tämä otos koostui neljästä yrityksestä, jotka sisältyivät niihin 13:een unionin tuottajaan, jotka olivat tiedossa ennen tutkimuksen vireillepanoa; ne valittiin sellaisen suurimman edustavan tuotanto- ja myyntimäärän perusteella, joka voitiin kohtuudella tutkia käytettävissä olevassa ajassa. Otos edusti yli 50:tä prosenttia arvioidusta unionin kokonaistuotannosta ja -myynnistä tarkastelua koskevalla tutkimusajanjaksolla. Asianomaisia osapuolia pyydettiin tutustumaan asiakirjoihin ja esittämään valintaa koskevat huomautuksensa 15 päivän kuluessa vireillepanoilmoituksen julkaisemisesta. Kaikkia niitä asianomaisia osapuolia kuultiin, jotka olivat sitä pyytäneet ja osoittaneet, että niiden kuulemiseen oli olemassa erityisiä syitä.

(17) Jotkin osapuolet esittivät vastalauseita unionin tuottajien otannasta. Ne väittivät, että i) komission ei pitäisi käyttää otantaa, koska sitä ei käytetty aiemmassa tutkimuksessa, ii) otoksen valintaan käytetty menetelmä kiistettiin sillä perusteella, että siinä sekoitettiin kolme eri vaihetta eli edustavuutta koskeva tutkimus, unionin tuotannonalan määrittely sekä otanta, iii) alustava otos valittiin virheellisten ja epätäydellisten tietojen perusteella, iv) valittu alustava otos ei ollut edustava, koska siihen kuului yrityksiä pikemminkin kuin ryhmiä; lisäksi väitettiin, että otoksen edustavuus heikentyi, kun siihen sisällytettiin yksi yritys, joka luopui hiljattain liiketoiminnasta, ja toinen yritys, jolla oli etuyhteydellistä myyntiä.

(18) Osapuolten esiin ottamiin seikkoihin vastattiin seuraavasti:

— Päätös otannan käyttämisestä unionin tuottajien osalta tehdään erikseen kussakin tutkimuksessa kunkin tapauksen erityisolosuhteista riippuen, eikä perusasetuksen 22 artiklan 6 kohtaa sovelleta otannan käyttöön määritettäessä vahinkoa voimassaolon päättymistä koskevan tarkastelun yhteydessä. Toisin kuin aiemmissa tutkimuksissa, joissa kaikkien ilmoittautuneiden ja yhteistyössä toimineiden yritysten tutkiminen oli toteutettavissa, komissio katsoi tässä tarkastelussa, että kaikkia unionin tuottajia ei voitaisi niiden suuren määrän vuoksi tutkia kohtuudella käytettävissä olevassa ajassa ja että näin ollen 27 artiklan edellytykset täyttyivät.

▼B

— Komissio ei "sekoittanut" edustavuuden tutkimista, unionin tuotannonalan määrittelyä ja alustavan otoksen valintaa, koska nämä vaiheet olivat riippumattomia toisistaan ja niistä päätettiin erikseen. Ei osoitettu, missä määrin unionin tuottajien – edustavuuden tutkimisen yhteydessä – toimittamien tuotanto- ja myyntitietojen käyttö oli vaikuttanut otoksen edustavuuteen.

— Otos valittiin valinnan aikana käytettävissä olevien tietojen perusteella perusasetuksen 27 artiklan mukaisesti. Otoksen edustavuutta tarkasteltiin uudelleen osapuolilta saatujen yritysten tietoja koskevien huomautusten jälkeen. Huomautusten ei katsottu olevan perusteltuja.

— Perusasetuksen 27 artiklan vaatimusten mukaisesti otos vahvistettiin sellaisen suurimman edustavan tuotanto- ja myyntimäärän perusteella, joka voitiin kohtuudella tutkia käytettävissä olevassa ajassa. Suurempiin ryhmiin kuuluvien yritysten, joiden havaittiin toimivan riippumattomasti toisista samaan ryhmään kuuluvista tytäryhtiöistä, katsottiin edustavan unionin tuotannonalaa, minkä vuoksi ei ollut tarvetta tutkia koko ryhmää yhdessä. Yrityksiä käsiteltiin otannassa taloudellisina yksikköinä ja varmistettiin, että kaikki asiaan liittyvät tiedot voitiin varmentaa. Lisäksi liiketoiminnasta luopuminen ja etuyhteydellisen myynnin esiintyminen olivat ominaisia sektorille tarkastelujaksolla, minkä vuoksi näiden tekijöiden ei katsottu vähentäneen otoksen edustavuutta.

(19) Ilmoittamisen jälkeen osapuolet toistivat edellä esitetyt väitteet, joita on jo käsitelty.

(20) Vireillepanoilmoituksessa esitettiin etuyhteydettömien tuojien otantaa. Yksikään 24 etuyhteydettömästä tuojasta, joihin otettiin yhteyttä, ei toiminut yhteistyössä tässä tutkimuksessa.

(21) Kaikkiin viiteen tiedossa olleeseen raaka-aineen toimittajaan otettiin yhteyttä vireillepanon yhteydessä ja niille toimitettiin asiaan liittyvät kyselylomakkeet. Kaksi toimittajayritystä ilmoittautui ja vastasi kyselylomakkeeseen.

(22) Vireillepanon yhteydessä otettiin yhteyttä kaikkiin tiedossa olleisiin käyttäjiin ja käyttäjien järjestöihin. Käyttäjistä 17 toimitti vastauksen kyselylomakkeeseen. 20 käyttäjien järjestöä 16 jäsenvaltiosta ilmoittautui ja toimitti kannanottoja.

7. **Saatujen tietojen tarkistaminen**

(23) Komissio pyysi ja tarkisti kaikki tarpeellisiksi katsomansa tiedot sen määrittämiseksi, onko tuetun tuonnin ja siitä aiheutuvan vahingon jatkuminen tai toistuminen todennäköistä ja mikä on unionin edun mukaista. Tarkastuskäyntejä tehtiin Intian viranomaisten tiloihin Delhissä ja seuraavien osapuolten tiloihin:

a) *Vientiä harjoittavat tuottajat*

— Dhunseri Petrochem and Tea Limited, Kolkata, Intia;

▼B

— Reliance Industries Limited, Navi Mumbai, Intia;

b) *Unionin tuottajat*

— Indorama Polymers Europe, UAB, Alankomaat;

— Equipolymers, Italia, Saksa;

— Neo Group, UAB, Liettua;

— Novapet SA, Espanja;

c) *Unionin käyttäjät:*

— Coca-Cola Europe, Belgia;

— Nestle Waters France, Ranska.

B. TARKASTELTAVANA OLEVA TUOTE JA SAMANKALTAINEN TUOTE

1. Tarkasteltavana oleva tuote

(24) Tarkasteltavana oleva tuote on sama kuin alkuperäisessä tutkimuksessa eli Intiasta peräisin oleva polyeteenitereftalaatti, jonka viskositeettiluku on ISO-standardin 1628-5 mukaan vähintään 78 ml/g. Tuote luokitellaan tällä hetkellä CN-koodiin 3907 60 20.

2. Samankaltainen tuote

(25) Alkuperäisen tutkimuksen ja tarkastelua koskevien tutkimusten tavoin tässäkin havaittiin, että tarkasteltavana olevalla tuotteella eli asianomaisen maan kotimarkkinoilla tuotetulla ja myydyllä PET:llä sekä unionin tuottajien tuottamalla ja myymällä PET:llä on samat fysikaaliset ja kemialliset perusominaisuudet ja käyttötarkoitukset. Niitä pidettiin tästä syystä perusasetuksen 2 artiklan c alakohdan mukaisina samankaltaisina tuotteina.

C. TUETUN TUONNIN JATKUMISEN TAI TOISTUMISEN TODENNÄKÖISYYS

1. Johdanto

(26) Komissio tutki tarkastelupyyntöön sisältyvien tietojen ja komission kyselylomakkeeseen saatujen vastausten perusteella seuraavia järjestelmiä, joissa oli esitettyjen väitteiden mukaan myönnetty vientitukea.

Kansalliset järjestelmät

a) Tuontitullien hyvitysjärjestelmä (Duty Entitlement Passbook Scheme, DEPBS)

b) Tullinpalautusjärjestelmä (Duty Drawback Scheme, DDS)

c) Focus Market -järjestelmä (Focus Market Scheme, FMS)

d) Focus Product -järjestelmä (Focus Product Scheme, FPS)

▼B

e) Tietyn statuksen haltijan kannustinosinko (Status Holder Incentive Scrip, SHIS)

f) Ennakkolupajärjestelmä (Advance Authorisation Scheme, AAS)

g) Tuotantohyödykkeiden tuontia etuustullein koskeva järjestelmä (Export Promotion Capital Goods Scheme, EPCGS)

h) Erityistalousalueiden/vientiin suuntautuneiden yksikköjen järjestelmä (Special Economic Zones, SEZ/Export Oriented Units Scheme, EOU)

i) Vientiluottojärjestelmä (Export Credit Scheme, ECS).

j) Tuloverosta vapauttamista koskeva järjestelmä (Income Tax Exemption Scheme, ITES)

Alueelliset järjestelmät

k) Länsi-Bengalin kannustinjärjestelmä (West Bengal Incentive Scheme, WBIS).

l) Gujaratin osavaltion pääomasijoitusten kannustinjärjestelmä (Capital Investment Incentive Scheme of the Government of Gujarat)

m) Gujaratin osavaltion myyntiverokannustinjärjestelmä (Gujarat Sales Tax Incentive Scheme, GSTIS)

n) Gujaratin osavaltion sähköverosta vapauttamisen järjestelmä (Gujarat Electricity Duty Exemption Scheme, GEDES)

o) Maharashtran osavaltion kannustinjärjestelmä (Package Scheme of Incentives of the Government of Maharashtra, PSI).

(27) Luettelon a–c ja h alakohdassa mainitut järjestelmät perustuvat 7 päivänä elokuuta 1992 voimaan tulleeseen ulkomaankaupan kehittämistä ja sääntelyä koskevaan lakiin (Foreign Trade Act 1992) nro 22/1992, jäljempänä 'ulkomaankauppalaki'. Ulkomaankauppalaissa Intian viranomaiset valtuutetaan antamaan vienti- ja tuontipolitiikkaa koskevia tiedonantoja. Nämä tiedonannot esitetään tiivistelmänä ulkomaankauppapolitiikkaa, jäljempänä 'FT-policy', koskevissa asiakirjoissa, jotka kauppaministeriö julkaisee viiden vuoden välein ja joita päivitetään säännöllisesti. Tämän tutkimuksen tarkastelua koskevaan tutkimusajanjaksoon liittyvä ulkomaankauppa-asiakirja on "Foreign Trade Policy 2009–2014", jäljempänä 'FTP 09–14'. Lisäksi Intian viranomaiset esittelevät FTP 09–14 -asiakirjaan liittyviä menettelyjä käsikirjassa "Handbook of Procedures, Volume I", jäljempänä 'HOP I 09–14'. Myös tämä menettelykäsikirja saatetaan ajan tasalle säännöllisesti.

(28) Edellä olevan luettelon b alakohdassa esitetty järjestelmä perustuu vuoden 1962 tullilain 75 §:ään, vuoden 1944 keskusvalmisteverolain (Central Excise Act) 37 §:ään, vuoden 1994 rahoituslain 93A ja 94 §:ään sekä vuoden 1995 tullien, valmisteverojen ja palveluverojen palautusjärjestelmää koskeviin sääntöihin. Palautustasot julkaistaan säännöllisesti; tarkastelua koskevalla tutkimusajanjaksolla sovelletut tasot olivat koko toimialaan sovellettavat tullinpalautustasot 2011–2012, jotka julkaistiin 22 päivänä syyskuuta 2011 päivätyssä tiedonannossa nro 68 / 2011– Customs (N.T.). Tullinpalautusjärjestelmästä ("duty drawback scheme") käytetään myös nimitystä tullinperuutusjärjestelmä ("duty remission scheme") FTP 2009–2014:n luvussa 4.

▼B

(29) Luettelon i alakohdassa mainittu järjestelmä perustuu vuoden 1949 pankkivalvontalain (Banking Regulation Act 1949) 21 ja 35A §:ään, joiden mukaan Intian keskuspankki (Reserve Bank of India, RBI) voi ohjata kaupallisten pankkien vientiluottotoimintaa.

(30) Luettelon j alakohdassa mainittu järjestelmä perustuu vuoden 1961 tuloverolakiin (Income Tax Act), jota muutetaan vuosittain annettavalla varainhoitolailla (Finance Act).

(31) Luettelon k alakohdassa tarkoitettua järjestelmää hallinnoi Länsi-Bengalin osavaltion hallitus, ja se on perustettu Länsi-Bengalin kauppa- ja teollisuusministeriön 22 päivänä kesäkuuta 1999 antamalla tiedonannolla nro 580-CI/H, joka on korvattu 24 päivänä maaliskuuta 2004 annetulla tiedonannolla nro 134-CI/O/Incentive/17/03/I.

(32) Luettelon l alakohdassa tarkoitettua järjestelmää hallinnoi Gujaratin osavaltion hallitus, ja se perustuu teollisuuden kannustinpolitiikkaan.

(33) Luettelon m alakohdassa tarkoitettua järjestelmää hallinnoi Gujaratin osavaltion hallitus, ja se perustuu teollisuuden kannustinpolitiikkaan.

(34) Luettelon n alakohdassa tarkoitettu järjestelmä perustuu Bombayn vuoden 1958 sähköverolakiin (Bombay Electricity Duty Act of 1958).

(35) Luettelon o alakohdassa tarkoitettua järjestelmää hallinnoi Maharashtran osavaltio, ja se perustuu Maharashtran osavaltion teollisuus-, energia- ja työministeriön päätöslauselmiin.

(36) Tutkimuksessa kävi ilmi, että otokseen valitut vientiä harjoittavat tuottajat saivat tarkastelua koskevalla tutkimusajanjaksolla etuuksia tarkasteltavana olevan tuotteen osalta seuraavista järjestelmistä:

Kansalliset järjestelmät

a) Tuontitullien hyvitysjärjestelmä (Duty Entitlement Passbook Scheme, DEPBS)

b) Tullinpalautusjärjestelmä (Duty Drawback Scheme, DDS)

c) Focus Market -järjestelmä (Focus Market Scheme, FMS)

d) Tietyn statuksen haltijan kannustinosinko (Status Holder Incentive Scrip, SHIS)

e) Ennakkolupajärjestelmä (Advance Authorisation Scheme, AAS)

Alueelliset järjestelmät

f) Länsi-Bengalin kannustinjärjestelmä (West Bengal Incentive Scheme, WBIS).

▼B

2. **Tuontitullien hyvitysjärjestelmä (Duty Entitlement Passbook Scheme, DEPBS)**

a) *Oikeusperusta*

(37) DEPBS:n yksityiskohtainen kuvaus sisältyy FTP 09–14:n lukuun 4.3 sekä HOP I 09–14:n lukuun 4.

b) *Tukikelpoisuus*

(38) Tämän järjestelmän mukaista tukea voivat hakea kaikki valmistajaviejät ja kauppiasviejät.

c) *Käytännön toteutus*

(39) Viejä voi hakea DEPBS-hyvityksiä, jotka lasketaan prosenttiosuutena järjestelmän mukaisesti vietyjen tuotteiden arvosta. Intian viranomaiset ovat vahvistaneet tällaiset DEPBS-prosenttiosuudet useimmille tuotteille, myös tarkasteltavana olevalle tuotteelle. Osuudet on määritetty tuotantopanoksia ja myyntiä koskevien vakionormien (Standard Input/Output Norms, SION) perusteella, ja niissä otetaan huomioon tuonnin oletettu osuus vientituotteeseen käytetyistä tuotantopanoksista ja tästä oletetusta tuonnista kannettu tulli riippumatta siitä, onko tuontitullit tosiasiallisesti maksettu vai ei. DEPBS-prosentti tarkasteltavana olevalle tuotteelle tarkastelua koskevalla tutkimusajanjaksolla oli 8 prosenttia ja enimmäisarvo 58 INR/kg.

(40) Jotta yritys voi saada etuutta tästä järjestelmästä, sen on harjoitettava vientiä. Vientihetkellä viejän on ilmoitettava Intian viranomaisille, että vienti tapahtuu DEPBS-järjestelmän mukaisesti. Tavaroiden vientiä varten Intian tulliviranomaiset antavat lähetysmenettelyn aikana viennin lähetysasiakirjan. Asiakirjasta käy ilmi muun muassa asianomaiselle vientitapahtumalle myönnettävä DEPBS-hyvitys. Tässä vaiheessa viejä tietää, kuinka suuren edun se saa. Sen jälkeen kun tulliviranomaiset ovat antaneet tämän asiakirjan, Intian viranomaiset eivät voi enää vaikuttaa DEPBS-hyvityksen myöntämiseen. DEPBS-prosenteista sovelletaan etua laskettaessa sitä, joka oli voimassa vienti-ilmoituksen tekohetkellä.

(41) Intian kirjanpitonormien mukaisesti DEPBS-hyvitykset on vientivelvoitteen täytyttyä mahdollista kirjata tileihin suoriteperusteella tulona. Näitä hyvityksiä voidaan käyttää minkä tahansa tavaroiden – tuotantohyödykkeitä ja tuontirajoitusten alaan kuuluvia tavaroita lukuun ottamatta – myöhemmin tapahtuvan tuonnin tullien maksamiseen. Hyvityksiä käyttäen tuodut tavarat voidaan myydä kotimarkkinoilla (jolloin niihin sovelletaan liikevaihtoveroa) tai käyttää muutoin. DEPBS-hyvitykset ovat vapaasti siirrettävissä ja voimassa 24 kuukauden ajan niiden myöntämisestä.

▼B

(42) DEPBS-hyvitysten hakemukset tehdään sähköisesti, ja ne voivat kattaa rajoittamattoman määrän vientitapahtumia. Hakemukset on jätettävä viimeistään kolme kuukautta viennin jälkeen, mutta kuten HOP I 09–14 -käsikirjan kohdassa 9.3 selvästi todetaan, määräajan jälkeen jätetyt hakemukset voidaan aina hyväksyä pienellä sakkomaksulla (10 prosenttia hyvityksestä).

(43) Molempien otokseen valittujen yritysten havaittiin käyttävän tätä järjestelmää tarkastelua koskevan tutkimusajanjakson kolmella ensimmäisellä neljänneksellä.

d) *DEPBS-järjestelmää koskevat päätelmät*

(44) DEPBS-järjestelmästä myönnetään perusasetuksen 3 artiklan 1 kohdan a alakohdan ii alakohdassa ja 3 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuja tukia. DEPBS-hyvityksissä on kyse Intian viranomaisten myöntämästä taloudellisesta tuesta, sillä hyvitystä käytetään aikanaan tuontitullien maksamiseen, mikä vähentää Intian valtion tuloja tulleista, jotka muutoin kannettaisiin. DEPBS-hyvityksestä koituu etua viejälle, koska se lisää tämän maksuvalmiutta.

(45) Lisäksi DEPBS-järjestelmä on oikeudellisesti vientituloksesta riippuva, joten perusasetuksen 4 artiklan 4 kohdan ensimmäisen alakohdan a alakohdan mukaisesti se on erityistä ja tasoitustoimenpiteiden alaista.

(46) Tätä järjestelmää ei voida pitää perusasetuksen 3 artiklan 1 kohdan a alakohdan ii alakohdassa tarkoitettuna sallittuna tullinpalautusjärjestelmänä tai korvaavien tuotantopanosten palautusjärjestelmänä. Se ei ole perusasetuksen liitteessä I olevan i alakohdan, liitteen II (palautuksen määrittely ja sitä koskevat säännöt) ja liitteen III (korvaavien tuotantopanosten palautuksen määrittely ja sitä koskevat säännöt) tarkkojen edellytysten mukainen. Viejää ei velvoiteta tosiasiallisesti käyttämään tullitta tuotuja tavaroita tuotantoprosessissa, eikä hyvityksen määrää lasketa tosiasiallisesti käytettyjen tuotantopanosten perusteella. Käytössä ei myöskään ole mitään järjestelmää tai menettelyä, jonka avulla voitaisiin tarkistaa, mitkä tuotantopanokset käytetään vientituotteen tuotannossa tai onko tuontitulleja palautettu liikaa perusasetuksen liitteessä I olevassa i alakohdassa ja liitteissä II ja III tarkoitetulla tavalla. Viejä voi saada DEPBS-järjestelmän edut, vaikkei se toisi maahan lainkaan tuotantopanoksia. Edun saamiseen riittää pelkästään se, että asianomainen viejä vie tavaroita, eikä sen tarvitse osoittaa, että tuotantopanoksia on tuotu maahan. Näin ollen myös viejät, jotka hankkivat kaikki tuotantopanoksensa kotimarkkinoilta eivätkä tuo maahan mitään tuotantopanoksina käytettäviksi kelpaavia tuotteita, voivat saada DEPBS-järjestelmän etuuksia.

▼B

e) *Luopuminen DEPBS-järjestelmästä ja siirtyminen DDS-järjestelmään*

(47) DEPBS-järjestelmän soveltamista jatkettiin viimeisen kerran kolmella kuukaudella 30 päivään syyskuuta 2011 saakka julkisella ilmoituksella nro 54 (RE-2010)/2009-2014, joka julkaistiin 17 päivänä kesäkuuta 2011. Koska sen jälkeen ei julkaistu järjestelmän jatkamista koskevia ilmoituksia, DEPBS-järjestelmä on tosiasiallisesti peruutettu 30 päivästä syyskuuta 2011. Sen vuoksi oli tarpeen tarkistaa, voitaisiinko toimenpiteitä ottaa käyttöön perusasetuksen 15 artiklan 1 kohdan mukaisesti.

(48) Intian viranomaiset selittivät komissiolle, että DEPBS-järjestelmän peruuttamisen jälkeen yritykset voivat valita jonkin muun tullinvapautus-/tullinperuutusjärjestelmän, joka määritellään FTP 09–14 -käsikirjan luvussa 4 eli ennakkolupajärjestelmän (AAS) tai tullinpalautusjärjestelmän (DDS).

(49) Tutkimuksessa kävi ilmi, että molemmat otokseen valitut yritykset ryhtyivät hyödyntämään DSS:ää heti kun DEPBS peruutettiin. On huomattava, että DDS otettiin käyttöön vuonna 1995 ja se oli käytössä rinnakkain DEPBS:n kanssa tarkastelua koskevan tutkimusajanjakson kolmen ensimmäisen neljänneksen aikana ja useita vuosia ennen tarkastelua koskevaa tutkimusajanjaksoa. Viejät eivät kuitenkaan voineet hyödyntää samanaikaisesti DDS:ää ja DEPBS:ää saman viennin osalta. Tarkastelua koskevan tutkimusajanjakson kolmen ensimmäisen neljänneksen aikana DDS-prosentti oli 2,2 prosenttia ja enimmäismäärä 1,5 INR/kg, joten DSS ei ollut niin avokätinen eikä näin ollen niin houkutteleva kuin DEPBS. On huomattava, että Intian viranomaiset toteuttivat toimia, jotta siirtyminen DEPBS:stä DDS:ään olisi sujuvaa, kuten käy ilmi 22 päivänä syyskuuta 2011 päivätystä yleiskirjeestä nro 42 /2011-Customs. Yleiskirjeessä selitetään, että "tämän vuoden tullinpalautusjärjestelmään sisältyy tuotantopanoksia, jotka kuuluivat aiemmin DEPB[S]-järjestelmään". Samassa yleiskirjeessä todetaan, että DEPBS-järjestelmän alaisuudessa toimivien sektoreiden osalta "on päätetty tarjota sujuva siirtymäkausi näiden sektoreiden tuotantopanoksille sisällytettäessä näitä palautusjärjestelmään. Siirtymäjärjestelynä näihin tuotantopanoksiin sovelletaan pientä vähennystä, useimpien osalta 1–3 prosenttia, verrattuna DEPBS-tasoon". Toisin sanoen yleiskirjeessä todetaan, että tullinpalautusprosentit, jotka olivat voimassa 1 päivästä lokakuuta 2011 lähtien, määritettiin niin, että etuus olisi sama kuin peruutetusta DEPBS-järjestelmästä saatava.

(50) Lokakuun 1 päivästä 2011 tarkasteltavana olevaan tuotteeseen sovellettava DSS-prosentti korotettiin 2,2:sta 5,5 prosenttiin FOB-arvosta ja enimmäismäärä 1,5:stä 5,5:een INR/kg. Havaittiin, että tämä uusi prosentti tarjoaa saman tasoisen tuen kuin DEPBS 30 päivään syyskuuta 2011 asti (8 prosenttia ja enimmäismäärä 58 INR/kg). Kun otetaan huomioon tarkastelua koskevalla tutkimusajanjaksolla vallinneet PET-hinnat, DEPBS:n enimmäismäärää sovellettiin yleisesti, minkä tuloksena saatiin teoreettinen etuus 4,64 INR/kg tai 5,8 prosenttia. DDS:n tapauksessa enimmäismäärää ei sovellettu, joten teoreettinen etuus oli 5,5 prosenttia.

▼B

(51) Tutkimuksessa vahvistettiin edellisessä kappaleessa esitetyt seikat. Otokseen valittujen yritysten vuotuinen keskimääräinen tukimarginaali oli DEPBS:n osalta 5,5 prosenttia ja DDS:n osalta 6 prosenttia.

(52) Molempien järjestelmien vertailu osoittaa, että niillä oli useita yhteisiä täytäntöönpanoon liittyviä ominaisuuksia.

(53) Edellä 47–51 kappaleessa esitetyt seikat osoittavat, että vaikka DEPBS-järjestelmä peruutettiin, siihen liittyviä etuuksia myönnettiin edelleen keskeytyksettä ja lähes saman tasoisina tarjoamalla saumaton siirtyminen tullinpalautusjärjestelmään. Tästä syystä päätellään, että tukia ei ole peruutettu perusasetuksen 15 artiklan 1 kohdassa tarkoitetulla tavalla ja että DEPBS-järjestelmä on tasoitustoimenpiteiden alainen.

(54) Ilmoittamisen jälkeen eräs vientiä harjoittava tuottaja väitti, että DEPBS oli peruutettu, eikä sen näin ollen pitäisi olla tasoitustoimenpiteiden alainen. On huomattava, että DEPBS:n voimassaolo päättyi 30 päivänä syyskuuta 2011, kuten selitetään myös 47 kappaleessa. Tuen myöntäminen kuitenkin jatkui, ja viejillä on mahdollisuus DEPBS:n vaihtoehtona hakea ja saada etuuksia esimerkiksi DDS- tai AAS-järjestelmästä. Tästä syystä tämä väite hylättiin.

f) *Tuen määrän laskeminen*

(55) Perusasetuksen 3 artiklan 2 kohdan ja 5 artiklan mukaisesti tasoitustoimenpiteiden käyttöönoton mahdollistavan tuen määrä laskettiin sen edun mukaan, joka vastaanottajalle todettiin koituneen tarkastelua koskevan tutkimusajanjakson aikana. Tässä yhteydessä katsottiin, että etu koituu vastaanottajalle sillä hetkellä, kun vientitapahtuma suoritetaan järjestelmän mukaisesti. Kyseisellä hetkellä Intian viranomaisten on siis luovuttava tulleista, ja tämä luopuminen on perusasetuksen 3 artiklan 1 kohdan a alakohdan ii alakohdassa tarkoitettua taloudellista tukea. Intian viranomaiset eivät voi enää vaikuttaa tuen myöntämiseen sen jälkeen, kun tulliviranomaiset ovat antaneet viennin lähetysasiakirjan, josta muun muassa käy ilmi kyseiselle vientitapahtumalle myönnettävä DEPBS-hyvitys. Edellä mainitun perusteella on asianmukaista pitää DEPBS-järjestelmästä saatua etua järjestelmän mukaisista vientitapahtumista tarkastelua koskevan tutkimusajanjakson aikana hankittujen hyvitysten summana.

(56) Perusasetuksen 7 artiklan 1 kohdan a alakohdan mukaisesti tuen saamisesta väistämättä aiheutuvat kustannukset vähennettiin näin määritellyistä hyvityksistä, jos oli esitetty perusteltu pyyntö, ja näin saatiin tuen määrä (osoittaja). Tuen määrä on suhteutettu perusasetuksen 7 artiklan 2 kohdan mukaisesti tarkasteltavana olevan tuotteen viennin liikevaihtoon (nimittäjä) tarkastelua koskevalla tutkimusajanjaksolla, koska tuki on riippuvainen vientituloksesta eikä sitä ole myönnetty suhteessa valmistettuihin, tuotettuihin, vietyihin tai kuljetettuihin määriin.

▼B

(57) Edellä esitetyn perusteella tämän järjestelmän osalta otokseen valituille yrityksille vahvistettu tukiprosentti oli tarkastelua koskevalla tutkimusajanjaksolla 3,78 ja 4,42 prosenttia.

3. **Tullinpalautusjärjestelmä (Duty Drawback Scheme, DDS)**

a) *Oikeusperusta*

(58) DDS-järjestelmän yksityiskohtainen kuvaus sisältyy vuoden 1995 tullien ja valmisteverojen palautusjärjestelmää koskeviin sääntöihin, sellaisina kuin ne ovat muutettuna myöhemmillä tiedonannoilla.

b) *Tukikelpoisuus*

(59) Tämän järjestelmän mukaista tukea voivat hakea kaikki valmistajaviejät ja kauppiasviejät.

c) *Käytännön toteutus*

(60) Tukikelpoinen viejä voi hakea palautuksia, jotka lasketaan prosenttiosuutena järjestelmän mukaisesti vietyjen tuotteiden FOB-arvosta. Intian viranomaiset ovat vahvistaneet tällaiset palautusprosenttiosuudet useille tuotteille, myös tarkasteltavana olevalle tuotteelle. Ne määritetään tuotteen valmistuksessa tuotantopanoksina käytettyjen materiaalien keskimääräisen määrän tai arvon ja tuotantopanoksista maksettujen keskimääräisten tullien perusteella. Niitä sovelletaan riippumatta siitä, onko tuontitulleja tosiasiallisesti maksettu. DDS-prosentti tarkasteltavana olevalle tuotteelle tarkastelua koskevalla tutkimusajanjaksolla oli 5,5 prosenttia FOB-arvosta ja enimmäismäärä oli 5,5 INR/kg.

(61) Jotta yritys voi saada etuutta tästä järjestelmästä, sen on harjoitettava vientiä. Kun lähetystä koskevat yksityiskohtaiset tiedot syötetään tullin serverille (ICEGATE), tämä tarkoittaa, että vienti tapahtuu DDS-järjestelmän mukaisesti, ja DDS-summa vahvistetaan peruuttamattomasti. Kun varustamo on tehnyt yleisen vienti-ilmoituksen (Export General Manifest, EGM) ja tulli on verrannut asiakirjaa lähetysasiakirjaan ja hyväksynyt sen, kaikki palautussumman maksun hyväksymisen edellytykset täyttyvät ja se voidaan maksaa joko suoraan viejän pankkitilille tai sekkinä.

(62) Viejän on esitettävä näyttö viennin toteutumisesta pankkitositteella (Bank Realisation Certificate, BRC). Asiakirja voidaan antaa sen jälkeen kun palautussumma on maksettu, mutta Intian viranomaiset perivät maksetun summan takaisin, jos viejä ei toimita BRC-tositetta annetussa määräajassa.

(63) Palautussumma voidaan käyttää mihin tarkoitukseen hyvänsä.

(64) Intian kirjanpitonormien mukaisesti tullinpalautussummat on vientivelvoitteen täytyttyä mahdollista kirjata tileihin suoriteperusteella tulona.

▼B

(65) Otokseen valittujen yritysten havaittiin hyödyntäneen DDS-järjestelmää tarkastelua koskevan tutkimusajanjakson viimeisellä neljänneksellä.

d) *DDS-järjestelmää koskevat päätelmät*

(66) DDS-järjestelmästä myönnetään perusasetuksen 3 artiklan 1 kohdan a alakohdan ii alakohdassa ja 3 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuja tukia. Tullipalautuksessa on kyse Intian viranomaisten taloudellisesta tuesta. Tullinpalautuksesta koituu myös etua viejälle, koska se lisää tämän maksuvalmiutta.

(67) Lisäksi DDS-järjestelmä on oikeudellisesti vientituloksesta riippuva, joten perusasetuksen 4 artiklan 4 kohdan ensimmäisen alakohdan a alakohdan mukaisesti se on erityistä ja tasoitustoimenpiteiden alaista.

(68) Tätä järjestelmää ei voida pitää perusasetuksen 3 artiklan 1 kohdan a alakohdan ii alakohdassa tarkoitettuna sallittuna tullinpalautusjärjestelmänä tai korvaavien tuotantopanosten palautusjärjestelmänä. Se ei ole perusasetuksen liitteessä I olevan i alakohdan, liitteen II (palautuksen määrittely ja sitä koskevat säännöt) ja liitteen III (korvaavien tuotantopanosten palautuksen määrittely ja sitä koskevat säännöt) tarkkojen edellytysten mukainen.

(69) Käytössä ei ole mitään järjestelmää tai menettelyä, jonka avulla voitaisiin tarkistaa, mitkä tuotantopanokset käytetään vientituotteen tuotannossa tai onko tuontitulleja palautettu liikaa perusasetuksen liitteessä I olevassa i alakohdassa ja liitteissä II ja III tarkoitetulla tavalla. Viejä voi saada DDS-järjestelmän edut, vaikkei se toisi maahan lainkaan tuotantopanoksia. Edun saamiseen riittää pelkästään se, että asianomainen viejä vie tavaroita, eikä sen tarvitse osoittaa, että tuotantopanoksia on tuotu maahan. Näin ollen myös viejät, jotka hankkivat kaikki tuotantopanoksensa kotimarkkinoilta eivätkä tuo maahan mitään tuotantopanoksina käytettäviksi kelpaavia tuotteita, voivat saada DDS-järjestelmän etuuksia.

(70) Tämä vahvistetaan Intian viranomaisten yleiskirjeessä nro 24/2001, jossa selvästi todetaan, että tullinpalautusprosentti ei liity tosiasialliseen tuotantopanosten käyttötapaan eikä tietyn viejän tai yksittäisten lähetysten tuotantopanoksiin kohdistuneisiin tosiasiallisiin kustannuksiin, ja ohjeistetaan alueviranomaisia, että toimivaltaisten paikallislaitosten ei pitäisi vaatia mitään näyttöä tuoduista tai kotimarkkinoilta hankituista tuotantopanoksista maksetuista tulleista viejien esittämän palautushakemuksen yhteydessä.

(71) Edellä esitetyn perusteella päätellään, että DSS on tasoitustoimenpiteiden alainen.

▼B

e) *Tuen määrän laskeminen*

(72) Perusasetuksen 3 artiklan 2 kohdan ja 5 artiklan mukaisesti tasoitustoimenpiteiden käyttöönoton mahdollistavan tuen määrä laskettiin sen edun mukaan, joka vastaanottajalle todettiin koituneen tarkastelua koskevan tutkimusajanjakson aikana. Tässä yhteydessä katsottiin, että etu koituu vastaanottajalle sillä hetkellä, kun vientitapahtuma suoritetaan järjestelmän mukaisesti. Kyseisellä hetkellä Intian viranomaisten on siis maksettava palautussumma, mikä on perusasetuksen 3 artiklan 1 kohdan a alakohdan ii alakohdassa tarkoitettua taloudellista tukea. Intian viranomaiset eivät voi enää vaikuttaa tuen myöntämiseen sen jälkeen, kun tulliviranomaiset ovat antaneet viennin lähetysasiakirjan, josta muun muassa käy ilmi asianomaiselle vientitapahtumalle myönnettävä palautussumma. Edellä mainitun perusteella on asianmukaista pitää DDS-järjestelmästä saatua etua järjestelmän mukaisista vientitapahtumista tarkastelua koskevan tutkimusajanjakson aikana saatujen palautusten summana.

(73) Perusasetuksen 7 artiklan 1 kohdan a alakohdan mukaisesti tuen saamisesta väistämättä aiheutuvat kustannukset vähennettiin näin määritellyistä hyvityksistä, jos oli esitetty perusteltu pyyntö, ja näin saatiin tuen määrä (osoittaja). Tuen määrä on suhteutettu perusasetuksen 7 artiklan 2 kohdan mukaisesti tarkasteltavana olevan tuotteen viennin liikevaihtoon (nimittäjä) tarkastelua koskevalla tutkimusajanjaksolla, koska tuki on riippuvainen vientituloksesta eikä sitä ole myönnetty suhteessa valmistettuihin, tuotettuihin, vietyihin tai kuljetettuihin määriin.

(74) Edellä esitetyn perusteella tämän järjestelmän osalta otokseen valituille yrityksille vahvistettu tukiprosentti oli tarkastelua koskevalla tutkimusajanjaksolla 1,65 ja 1,32 prosenttia.

4. **Focus Market -järjestelmä (Focus Market Scheme, FMS)**

a) *Oikeusperusta*

(75) FMS:n yksityiskohtainen kuvaus sisältyy FTP 09–14:n kohtaan 3.14 sekä HOP I 09–14:n kohtaan 3.8.

b) *Tukikelpoisuus*

(76) Tämän järjestelmän mukaista tukea voivat hakea kaikki valmistajaviejät ja kauppiasviejät.

c) *Käytännön toteutus*

(77) Tässä järjestelmässä kaikkien tuotteiden vientiin HOP I 09–14 -käsikirjan liitteessä 37(C) olevissa taulukoissa 1 ja 2 mainittuihin maihin voidaan myöntää tullihyvitystä, jonka suuruus on 3 prosenttia tuotteiden FOB-arvosta. Kaikkien tuotteiden vientiin HOP I 09–14 -käsikirjan liitteessä 37(C) olevassa taulukossa 3 mainittuihin maihin voidaan myöntää 1 päivästä huhtikuuta 2011 tullihyvitystä, jonka suuruus on 4 prosenttia tuotteiden FOB-arvosta. Järjestelmään eivät sisälly tietyntyyppiset vientitapahtumat, esimerkiksi tuotujen tai kauttakuljetettujen tavaroiden vienti, vientiin rinnastettavat toimitukset, palvelujen vienti sekä erityistalousalueilla toimivien yksikköjen ja vientiin suuntautuneiden yksikköjen viennin liikevaihto. Järjestelmään eivät myöskään kuulu tietyntyyppiset tuotteet, esimerkiksi timantit, jalometallit, malmit, viljat, sokeri sekä öljytuotteet.

▼B

(78) FMS-järjestelmän tullihyvitykset ovat vapaasti siirrettävissä, ja ne ovat voimassa 24 kuukautta hyvitykseen oikeuttavan todistuksen myöntämispäivästä. Niitä voidaan käyttää minkä tahansa myöhemmin tapahtuvan tuotantopanosten tai hyödykkeiden tuonnin tullien maksamiseen, tuotantohyödykkeet mukaan lukien.

(79) Hyvitykseen oikeuttava todistus annetaan satamasta, josta tavarat on viety, sen jälkeen kun tavarat on lähetty. Intian viranomaiset eivät vaikuta tullihyvitysten myöntämiseen, kunhan hakija toimittaa viranomaisille kopiot kaikista asiaan liittyvistä vientiasiakirjoista (esim. vientitilauksesta, laskuista, lähetysasiakirjoista ja pankkitositteista).

(80) Otokseen valittujen yritysten todettiin käyttäneen tätä järjestelmää tarkastelua koskevalla tutkimusajanjaksolla.

d) *FMS-järjestelmää koskevat päätelmät*

(81) FMS-järjestelmästä myönnetään perusasetuksen 3 artiklan 1 kohdan a alakohdan ii alakohdassa ja 3 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuja tukia. FMS-tullihyvityksissä on kyse Intian viranomaisten antamasta taloudellisesta tuesta, sillä hyvitystä käytetään aikanaan tuontitullien maksamiseen, mikä vähentää Intian valtion tuloja tulleista, jotka muutoin kannettaisiin. Lisäksi FMS-tullihyvityksestä koituu etua viejälle, koska se lisää tämän maksuvalmiutta.

(82) Lisäksi FMS-järjestelmä on oikeudellisesti vientituloksesta riippuvainen, joten perusasetuksen 4 artiklan 4 kohdan ensimmäisen alakohdan a alakohdan mukaisesti se on erityistä ja tasoitustoimenpiteiden alaista.

(83) Järjestelmää ei voida pitää perusasetuksen 3 artiklan 1 kohdan a alakohdan ii alakohdassa tarkoitettuna sallittuna tullinpalautusjärjestelmänä tai korvaavien tuotantopanosten palautusjärjestelmänä. Se ei ole perusasetuksen liitteessä I olevan i alakohdan, liitteen II (palautuksen määrittely ja sitä koskevat säännöt) ja liitteen III (korvaavien tuotantopanosten palautuksen määrittely ja sitä koskevat säännöt) tarkkojen edellytysten mukainen. Viejää ei velvoiteta tosiasiallisesti käyttämään tullitta tuotuja tavaroita tuotantoprosessissa, eikä hyvityksen määrää lasketa tosiasiallisesti käytettyjen tuotantopanosten perusteella. Käytössä ei ole mitään järjestelmää tai menettelyä, jonka avulla voitaisiin tarkistaa,

▼B

mitkä tuotantopanokset käytetään vientituotteen tuotannossa tai onko tuontitulleja palautettu liikaa perusasetuksen liitteessä I olevassa i alakohdassa ja liitteissä II ja III tarkoitetulla tavalla. Viejä voi saada FMS-järjestelmän edut, vaikkei se toisi maahan lainkaan tuotantopanoksia. Edun saamiseen riittää pelkästään se, että asianomainen viejä vie tavaroita, eikä sen tarvitse osoittaa, että tuotantopanoksia on tuotu maahan. Näin ollen myös viejät, jotka hankkivat kaikki tuotantopanoksensa kotimarkkinoilta eivätkä tuo maahan mitään tuotantopanoksina käytettäviksi kelpaavia tuotteita, voivat saada FMS-järjestelmän etuuksia. Viejä voi käyttää FMS-tullihyvityksiä tuodakseen tuotantohyödykkeitä, vaikkakaan tuotantohyödykkeet eivät kuulu tällaisten sallittujen tullinpalautusjärjestelmien piiriin, kuten perusasetuksen liitteessä I olevassa i alakohdassa säädetään, koska niitä ei kuluteta vientituotteiden tuotannossa.

e) *Tuen määrän laskeminen*

(84) Tasoitustoimenpiteiden käyttöönoton mahdollistavan tuen määrä laskettiin sen edun perusteella, joka vastaanottajalle todettiin koituneen tarkastelua koskevan tutkimusajanjakson aikana, siten kuin yhteistyössä toiminut vientiä harjoittava tuottaja oli sen kirjannut suoritusperusteella tulona tileihin vientihetkellä. Tuen määrä (osoittaja) on suhteutettu perusasetuksen 7 artiklan 2 ja 3 kohdan mukaisesti tarkastelua koskevan tutkimusajanjakson viennin liikevaihtoon (nimittäjä), koska tuki on riippuvainen vientituloksesta eikä sitä ole myönnetty suhteessa valmistettuihin, tuotettuihin, vietyihin tai kuljetettuihin määriin.

(85) Tämän järjestelmän osalta otokseen valituille yrityksille vahvistettu tukiprosentti tarkastelua koskevalla tutkimusajanjaksolla oli 0,19 ja 0,87 prosenttia.

5. **Tietyn statuksen haltijan kannustinosinko (Status Holder Incentive Scrip, SHIS)**

a) *Oikeusperusta*

(86) SHIS:n yksityiskohtainen kuvaus sisältyy FTP 09–14:n kohtaan 3.16 sekä HOP I 09–14:n kohtaan 3.10. Statusluokkien yksityiskohtainen kuvaus sisältyy FTP 09-14:n kohtiin 3.10.1–3.10.4 ja HOP I 09–14:n kohtiin 3.1–3.5.

b) *Tukikelpoisuus*

(87) Valmistajaviejät tai kauppiasviejät, jotka tunnustetaan statuksen haltijoiksi, ovat tukikelpoisia tässä järjestelmässä.

c) *Käytännön toteutus*

(88) Sekä kauppiasviejät että valmistajaviejät voivat saada nk. statuksen. Riippuen siitä, mikä on niiden vientitulos kuluvana vuonna ja aiempina vuosina, hakijoille myönnetään jokin seuraavista statuksista: Export House, Star Export House, Trading House, Star Trading House tai Premier Trading House.

(89) SHIS-järjestelmän mukaan statuksen haltijat voivat saada tullihyvitystä, jonka suuruus on 1 prosentti viennin FOB-arvosta sektoreilla, jotka on täsmennetty FTP 09–14:n kohdassa 3.16.4 ja jotka ovat nahkasektori (ei kuitenkaan viimeistelty nahka), tekstiili- ja juuttisektori, käsityöt, koneenrakennussektori (ei kuitenkaan jotkin alasektorit), muovit ja peruskemikaalit (ei kuitenkaan lääkkeet). Tarkasteltavana oleva tuote, joka on muovilaji, kuuluu järjestelmän piiriin.

▼B

(90) SHIS-tullihyvitykset eivät ole siirrettävissä, ja niillä on maksettava tuontitullit tuotantohyödykkeistä, joita käytetään soveltamisalaan kuuluvien sektoreiden tuotteiden valmistukseen.

(91) Jos hakija on hyödyntänyt EPCG-järjestelmän mukaista nollatullia jonakin vuotena, se ei voi hakea tukea SHIS-järjestelmästä kyseisenä vuonna tapahtuneesta viennistä.

(92) Järjestelmä otettiin käyttöön vuonna 2009 vuosina 2009–2010 ja 2010–2011 harjoitetun viennin osalta, ja sitä on jatkettu vuosittain sen jälkeen. Viimeksi järjestelmän voimassaoloa pidennettiin 31 päivään maaliskuuta 2013 (ks. 9 päivänä maaliskuuta 2012 annettu tiedonanto nro 07/2012 – Customs).

(93) Intian kirjanpitonormien mukaisesti SHIS-tullihyvitykset on vientivelvoitteen täytyttyä mahdollista kirjata tileihin suoriteperusteella tulona.

(94) Tutkimuksessa kävi ilmi, että toinen otokseen valittu yritys hyödynsi tätä järjestelmää tarkastelua koskevalla tutkimusajanjaksolla mutta toinen ei ollut tukikelpoinen 90 kappaleessa kuvatun määräyksen vuoksi.

d) *SHIS-järjestelmää koskevat päätelmät*

(95) SHIS-järjestelmästä myönnetään perusasetuksen 3 artiklan 1 kohdan a alakohdan ii alakohdassa ja 3 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuja tukia. SHIS-tullihyvityksissä on kyse Intian viranomaisten antamasta taloudellisesta tuesta, sillä hyvitystä käytetään aikanaan tuontitullien maksamiseen, mikä vähentää Intian valtion tuloja tulleista, jotka muutoin kannettaisiin. Lisäksi SHIS-tullihyvityksestä koituu etua viejälle, koska se lisää tämän maksuvalmiutta.

(96) Lisäksi SHIS-järjestelmä on oikeudellisesti vientituloksesta riippuvainen, joten perusasetuksen 4 artiklan 4 kohdan ensimmäisen alakohdan a alakohdan mukaisesti se on erityistä ja tasoitustoimenpiteiden alaista.

(97) Järjestelmää ei voida pitää perusasetuksen 3 artiklan 1 kohdan a alakohdan ii alakohdassa tarkoitettuna sallittuna tullinpalautusjärjestelmänä tai korvaavien tuotantopanosten palautusjärjestelmänä. Se ei ole perusasetuksen liitteessä I olevan i alakohdan, liitteen II (palautuksen määrittely ja sitä koskevat säännöt) ja liitteen III (korvaavien tuotantopanosten palautuksen määrittely ja sitä koskevat säännöt) tarkkojen edellytysten mukainen. Tullihyvitys on käytettävä tullien maksamiseen sellaisten tuotantohyödykkeiden tuonnista, jotka eivät kuulu tällaisten sallittujen tullinpalautusjärjestelmien piiriin, kuten perusasetuksen liitteessä I olevassa i alakohdassa säädetään, koska niitä ei kuluteta vientituotteiden tuotannossa.

▼B

f) *Tuen määrän laskeminen*

(98) Tasoitustoimenpiteiden käyttöönoton mahdollistavan tuen määrä laskettiin sen edun perusteella, joka vastaanottajalle todettiin koituneen tarkastelua koskevan tutkimusajanjakson aikana, siten kuin yhteistyössä toiminut vientiä harjoittava tuottaja oli sen kirjannut suoritusperusteella tulona tileihin vientihetkellä. Tuen määrä (osoittaja) on suhteutettu perusasetuksen 7 artiklan 2 ja 3 kohdan mukaisesti tarkastelua koskevan tutkimusajanjakson viennin liikevaihtoon (nimittäjä), koska tuki on riippuvainen vientituloksesta eikä sitä ole myönnetty suhteessa valmistettuihin, tuotettuihin, vietyihin tai kuljetettuihin määriin.

(99) Tämän järjestelmän osalta ainoalle järjestelmää käyttäneelle otokseen valitulle yritykselle vahvistettu tukiprosentti tarkastelua koskevalla tutkimusajanjaksolla oli 1 prosentti.

6. **Tuotantohyödykkeiden tuonti etuustullein (Export Promotion Capital Goods Scheme, EPCGS)**

a) *Oikeusperusta*

(100) EPCGS:n yksityiskohtainen kuvaus sisältyy FTP 09–14:n lukuun 5 sekä HOP I 09–14:n lukuun 5.

b) *Tukikelpoisuus*

(101) Tämän järjestelmän mukaista tukea voivat hakea valmistajaviejät ja kauppiasviejät, jotka ovat "sidoksissa" valmistajiin ja palveluntarjoajiin.

c) *Käytännön toteutus*

(102) Tiettyihin vientivelvoitteisiin sitoutunut yritys voi tuoda (uusia ja käytettyjä, enintään kymmenen vuotta vanhoja) tuotantohyödykkeitä alennetulla tullilla. Intian viranomaiset antavat tätä varten pyynnöstä maksullisen EPCGS-lisenssin. Järjestelmässä on sovellettu kaikkiin sen mukaisesti tuotuihin tuotantohyödykkeisiin alennettua 3 prosentin tuontitullia. Maahantuotuja tuotantohyödykkeitä on vientivelvoitteen täyttämiseksi käytettävä tietyn vientituotteiden määrän tuottamiseen tiettynä aikana. FTP 09–14 -asiakirjan mukaan tuotantohyödykkeitä voi tuoda nollatullilla EPCGS-järjestelmän nojalla, mutta tällöin ajanjakso vientivelvoitteen täyttämistä varten on lyhyempi.

(103) EPCGS-lisenssin haltija voi hankkia tuotantohyödykkeet myös kotimarkkinoilta. Tällöin tuotantohyödykkeiden kotimarkkinoilla toimiva valmistaja voi tuoda tullitta maahan kyseisten tuotantohyödykkeiden valmistuksessa tarvittavia aineksia. Vaihtoehtoisesti kotimarkkinoilla toimiva valmistaja voi saada vientiin rinnastettavassa toiminnassa saatavat edut toimittaessaan tuotantohyödykkeitä EPCGS-lisenssin haltijalle.

▼B

d) *EPCGS-järjestelmää koskevat päätelmät*

(104) EPCGS-järjestelmästä myönnetään perusasetuksen 3 artiklan 1 kohdan a alakohdan ii alakohdassa ja 3 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuja tukia. Tullinalennus on Intian viranomaisten antamaa taloudellista tukea, koska kyseinen etu vähentää Intian valtion tuloja tulleista, jotka muutoin kannettaisiin. Lisäksi tullinalennuksesta koituu etua viejälle, koska tullien kantamatta jättäminen tuonnin yhteydessä lisää yrityksen maksuvalmiutta.

(105) EPCGS-järjestelmä on myös oikeudellisesti vientituloksesta riippuvainen, koska lisenssejä ei voi saada ilman sitoumusta viedä tuotteita. Tämän vuoksi sen katsotaan olevan perusasetuksen 4 artiklan 4 kohdan ensimmäisen alakohdan a alakohdan mukaisesti erityistä ja tasoitustoimenpiteiden alaista tukea.

(106) EPCGS-järjestelmää ei voida pitää perusasetuksen 3 artiklan 1 kohdan a alakohdan ii alakohdassa tarkoitettuna sallittuna tullinpalautusjärjestelmänä tai korvaavien tuotantopanosten palautusjärjestelmänä. Tuotantohyödykkeet eivät kuulu tällaisten sallittujen järjestelmien piiriin, kuten perusasetuksen liitteessä I olevassa i alakohdassa säädetään, koska niitä ei kuluteta vientituotteiden tuotannossa.

e) *Tuen määrän laskeminen*

(107) Tuen määrä laskettiin perusasetuksen 7 artiklan 3 kohdan mukaisesti tuotantohyödykkeiden tuonnissa kantamattomien tullien perusteella jakamalla se ajanjaksolle, joka vastaa näiden tuotantohyödykkeiden tavanomaista poistoaikaa kyseisellä teollisuudenalalla. Näin laskettua tarkastelua koskevalle tutkimusajanjaksolle kohdennettua määrää on oikaistu lisäämällä siihen kyseisen ajanjakson korko, jotta määrä ilmentäisi ajan myötä saavutetun edun koko arvoa. Tutkimusajanjaksolla Intiassa voimassa ollutta kaupallista korkoa pidettiin soveltuvana korkona tähän tarkoitukseen. Perusasetuksen 7 artiklan 1 kohdan a alakohdan mukaisesti tuen saamisesta välttämättä aiheutuvat kustannukset vähennettiin tästä määrästä, jos oli esitetty perusteltu pyyntö.

(108) Tuen määrä on suhteutettu perusasetuksen 7 artiklan 2 ja 3 kohdan mukaisesti tarkastelua koskevan tutkimusajanjakson asiaa koskevan viennin liikevaihtoon (asiaa koskeva nimittäjä), koska tuki on riippuvainen vientituloksesta eikä sitä ole myönnetty suhteessa valmistettuihin, tuotettuihin, vietyihin tai kuljetettuihin määriin.

(109) Tämän järjestelmän osalta otokseen valituille yrityksille vahvistettu tukiprosentti tarkastelua koskevalla tutkimusajanjaksolla oli 0,55 ja 0,56 prosenttia.

▼B

7. **Ennakkolupajärjestelmä (Advance Authorisation Scheme, AAS)**

(110) Yhden otokseen valitun yrityksen todettiin käyttäneen järjestelmää tarkastelua koskevalla tutkimusajanjaksolla. Tutkimuksessa kuitenkin vahvistettiin, että pyynnön esittäjän saama etu oli merkityksetön, minkä vuoksi AAS-järjestelmää ei tarkasteltu enempää.

8. **Länsi-Bengalin kannustinjärjestelmä 1999 (West Bengal Incentive Scheme, WBIS 1999)**

a) *Oikeusperusta*

(111) Länsi-Bengalin osavaltion hallituksen soveltama järjestelmä kuvataan yksityiskohtaisesti Länsi-Bengalin osavaltion kauppa- ja teollisuusministeriön 22 päivänä kesäkuuta 1999 antamassa tiedonannossa nro 580-CI/H.

b) *Tukikelpoisuus*

(112) Järjestelmästä voidaan myöntää tukia yrityksille, jotka perustavat kehittymättömälle alueelle uuden teollisuuslaitoksen tai laajentavat merkittävästi tällaisella alueella sijaitsevaa olemassa olevaa teollisuuslaitosta. On kuitenkin olemassa kattava ei-tukikelpoisten tuotannonalojen luettelo, jonka perusteella tiettyjen toiminta-alojen yritykset eivät voi hyötyä kannustinjärjestelmistä.

c) *Käytännön toteutus*

(113) Länsi-Bengalin osavaltio myöntää tukikelpoisille teollisuusyrityksille kannustimia useiden erilaisten etuuksien muodossa, joita ovat muun muassa valmiiden tuotteiden myynnin vapauttaminen valtakunnallisesta liikevaihtoverosta ja valtakunnallisen arvonlisäveron palauttaminen; tavoitteena on kannustaa teollisuuden kehittämistä taloudeltaan kehittymättömillä alueilla.

(114) Järjestelmässä edellytetään, että yritysten on investoitava kehittymättömille alueille. Länsi-Bengalin osavaltion kehittymättömät alueet luokitellaan eri luokkiin niiden taloudellisen kehittyneisyyden mukaan, kehittyneet alueet sen sijaan eivät voi saada lainkaan etuja näistä kannustejärjestelmistä. Kannustimien määrää laskettaessa tärkeimpänä perusteena käytetään investoinnin kokoa ja aluetta, jolle yritys sijoittautuu tai on sijoittautunut.

(115) Yhden otokseen valitun yrityksen todettiin käyttäneen järjestelmää tarkastelua koskevalla tutkimusajanjaksolla.

d) *Päätelmä*

(116) Järjestelmästä annetaan perusasetuksen 3 artiklan 1 kohdan a alakohdan ii alakohdassa ja 3 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuja tukia. Ne ovat Länsi-Bengalin osavaltion taloudellista tukea, koska kannusteet eli tässä tapauksessa valmiiden tuotteiden vapautus liikevaihtoverosta ja arvonlisäveron palautus vähentävät tuloja veroista, jotka muutoin kannettaisiin. Lisäksi näistä kannusteista koituu etua yritykselle, sillä ne parantavat sen taloudellista tilannetta, koska muutoin kannettavat verot jäävät maksamatta.

▼B

(117) Lisäksi tämä järjestelmä on perusasetuksen 4 artiklan 2 kohdan a alakohdassa ja 4 artiklan 3 kohdassa tarkoitetulla tavalla alueellisesti erityinen, koska sitä voivat käyttää ainoastaan tietyt yritykset, jotka ovat investoineet tietyille asianomaisen osavaltion lainkäyttövaltaan kuuluville maantieteellisille alueille. Kyseisen alueen ulkopuolelle sijoittautuneet yritykset eivät voi käyttää niitä, ja edun taso vaihtelee lisäksi alueittain.

(118) WBIS 1999 -järjestelmä on siis tasoitustoimenpiteiden alainen.

e) *Tuen määrän laskeminen*

(119) Tuen määrä on laskettu sellaisen valmiiden tuotteiden myyntiin sovellettavan liikevaihtoveron ja arvonlisäveron määrän perusteella, joka tavanomaisesti olisi kertynyt tarkastelua koskevan tutkimusajanjakson aikana mutta jota ei tämän järjestelmän mukaisesti kannettu. Tukien määrät (osoittaja) on jaettu perusasetuksen 7 artiklan 2 kohdan mukaisesti tarkastelua koskevan tutkimusajanjakson kokonaismyynnille; se on nimittäjä, koska tuki ei ole riippuvainen vientituloksesta eikä sitä ole myönnetty suhteessa valmistettuihin, tuotettuihin, vietyihin tai kuljetettuihin määriin. Tukiprosentti oli 1,36 prosenttia.

9. **Tasoitustoimenpiteiden käyttöönoton mahdollistavien tukien määrä**

(120) Perusasetuksen säännösten mukaisten tasoitustullin käyttöönoton mahdollistavien tukien määrä arvo-osuutena ilmaistuna on otokseen valittujen vientiä harjoittavien tuottajien osalta 7,53 ja 8,17 prosenttia.

Järjestelmä	DEPB	DDS	FMS	SHIS	EPCGS	WBIS	Yhteensä
YRITYS	%	%	%	%	%	%	%
Dhunseri Petrochem & Tea Limited	3,78	1,65	0,19	nolla	0,55	1,36	7,53
Reliance Industries Limited	4,42	1,32	0,87	1,0	0,56	nolla	8,17

10. **Päätelmät tuen jatkumisen tai toistumisen todennäköisyydestä**

(121) Perusasetuksen 18 artiklan 2 kohdan mukaisesti tutkittiin, johtaisiko toimenpiteiden voimassaolon päättyminen tuen jatkumiseen tai toistumiseen.

(122) Kuten johdanto-osan 26–118 kappaleesta ilmenee, intialaisten tarkasteltavana olevan tuotteen viejien todettiin tarkastelua koskevana tutkimusajanjaksona edelleen saaneen etua Intian viranomaisten antamista tasoitustoimenpiteiden alaisista tuista.

(123) Tukijärjestelmistä annetaan toistuvasti etuja, eikä ole merkkejä siitä, että nämä etuudet poistettaisiin käytöstä lähitulevaisuudessa. Kukin viejä on lisäksi tukikelpoinen useassa eri tukijärjestelmässä.

▼B

(124) Tarkasteltiin myös, vietäisiinkö unioniin merkittäviä määriä, jos toimenpiteiden annettaisiin raueta.

(125) Intia on tarkasteltavana olevan tuotteen suuri tuottaja. Tutkimuksen aikana kerättyjen tietojen mukaan Intian tuotantokapasiteetti oli noin 700 000–900 000 tonnia tarkastelua koskevalla tutkimusajanjaksolla, ja laajennussuunnitelmien jälkeen maan kokonaiskapasiteetti olisi 1 600 000–1 800 000 tonnia vuoteen 2014 mennessä. Tämän tuloksena kotimaisen kysynnän ylittävän kapasiteetin arvioidaan olevan 600 000–700 000 tonnia vuonna 2014, mikä olisi 21–25 prosenttia unionin kokonaiskulutuksesta tarkastelua koskevalla tutkimusajanjaksolla.

(126) Näissä olosuhteissa tarkasteltavana olevan tuotteen intialaiset vientiä harjoittavat tuottajat ovat erittäin riippuvaisia vientimyynnistä ja on todennäköistä, että unioniin suuntautuva vientimäärä – joka oli merkittävä jo tarkastelua kokevalla tutkimusajanjaksolla – kasvaa, jos toimenpiteet kumotaan.

(127) Eräs vientiä harjoittava tuottaja totesi, että ylikapasiteetti vähenee vuoden 2014 jälkeen, minkä vuoksi ylikapasiteettitilanne on vain tilapäinen. Väitteen, jonka mukaan ylikapasiteetti vähenee vuoden 2014 jälkeen, havaittiin olevan samansuuntainen markkinaseurantaraportissa esitettyjen ennusteiden kanssa. Sen vuoksi pääteltiin, että tämä kannanotto ei ollut sellainen, että se muuttaisi analyysiä, joka koskee ylikapasiteetin kehittymistä.

(128) Ilmoittamisen jälkeen eräs vientiä harjoittava tuottaja väitti, että merkittävä tilapäinen ylikapasiteetti oli väistämätöntä, koska tuotantokapasiteettia voidaan yleensä lisätä vain suurissa erissä modernien PET-tuotantolaitosten vähimmäiskoon vuoksi. On huomattava, että tarkastelua koskevan tutkimusajanjakson ja seuraavan vuoden aikana tuotantokapasiteetti kasvoi ainakin 150 000–200 000 tonnia. Tästä seuraa, että esiin otetut syyt eivät yksin ole perusteena 125 kappaleessa mainittuun vientiä varten käytettävissä olevaan ylikapasiteettiin. Tässä yhteydessä vientiä varten käytettävissä olevan ylikapasiteetin syy on joka tapauksessa merkityksetön. Tämän vuoksi väite hylättiin.

(129) Jotkin osapuolet väittivät, että Intiassa kehittyvä vientiä varten käytettävissä oleva ylikapasiteetti voitaisiin ohjata muihin kolmansiin maihin, ja näin ollen komission laskelmissa esitettyä vientiä varten käytettävissä olevaa ylikapasiteettia ei arvioitu asianmukaisesti. Missään vaiheessa ei oletettukaan, että vientiä varten käytettävissä olevan mahdollisen ylikapasiteetin koko määrä suunnattaisiin unioniin. Tämän vuoksi väite hylättiin.

(130) Edellä esitetyn perusteella voidaan päätellä, että tuetun tuonnin jatkuminen on todennäköistä.

▼B

D. UNIONIN TUOTANNONALAN MÄÄRITELMÄ

Unionin tuotanto ja unionin tuotannonala

(131) Samankaltaista tuotetta tuottaa unionissa 13 tiedossa olevaa tuottajaa. Ne muodostavat unionin tuotannonalan perusasetuksen 9 artiklan 1 kohdan mukaisesti, ja niistä käytetään jäljempänä nimitystä 'unionin tuotannonala'.

(132) 12 tiedossa ollutta unionin tuottajaa, joita valituksen tekijä edustaa tässä tapauksessa, toimi yhteistyössä tutkimuksessa ja tuki sitä. Yksi muu tiedossa ollut unionin tuottaja ei toiminut yhteistyössä tässä tarkastelussa.

(133) Kaikkia unionin tuotannonalasta käytettävissä olevia tietoja, kuten kyselylomakevastauksia, Eurostatin tietoja ja tarkastelupyynnön tietoja, käytettiin unionin kokonaistuotannon määrittämiseen tarkastelua koskevalla tutkimusajanjaksolla.

(134) Unionin PET-markkinoilla on varsin suuri määrä tuottajia, jotka kuuluvat usein suurempaan yritysryhmään, jonka päätoimipaikka on unionin ulkopuolella. Unionin PET:n tuotannonalaan on kohdistunut vuosien 2000 ja 2012 välillä useita muutoksia. Äskettäin tapahtuneiden yritysostojen ja toiminnan lopettamisten jälkeen markkinat ovat vakiintumisvaiheessa. Uusia tuotteita, kuten kierrätys-PET:tä ja bio-PET:tä, kehitetään yhdessä kierrätysteollisuuden vielä suhteellisen tuoreen nousun yhteydessä.

(135) Ilmoittamisen jälkeen jotkin osapuolet väittivät, että unionin tuotannonalan kuvaus oli epätarkka, koska viisi tuottajaa itse asiassa kuului yhteen laajaan kansainväliseen ryhmään ja kolme muuta tuottajaa oli etuyhteydessä PET-pakkausyrityksiin. Mikään näistä seikoista ei ollut ristiriidassa 134 kappaleessa annetun kuvauksen kanssa, jossa nimenomaisesti todettiin, että unionin tuottajat yleensä kuuluvat suurempiin ryhmiin. Tämän keskittymisen vaikutusta käsitellään 207 kappaleessa. Kytkösmarkkinoiden vaikutusta arvioidaan 202–204 kappaleessa.

(136) Kuten edellä on todettu, yhteistyössä toimineiden unionin tuottajien suhteellisen suuren määrän vuoksi valittiin neljän unionin tuottajan otos, jonka osuus samankaltaisen tuotteen kokonaistuotannosta ja -myynnistä unionissa tarkastelua koskevalla tutkimusajanjaksolla oli 50 prosenttia.

E. TILANNE UNIONIN MARKKINOILLA

1. Unionin kulutus

(137) Unionin kulutus määritettiin unionin tuotannonalan unionin markkinoilla myymien määrien, Eurostatilta saatujen tuontimäärätilastojen sekä yhteistyöstä kieltäytyneen unionin tuottajan osalta tarkastelupyynnössä esitettyjen arvioiden perusteella.

▼B

(138) Kulutus kohosi aluksi vuosina 2009 ja 2010, minkä jälkeen se laski hieman eli 2 prosenttia tarkastelua koskevalla tutkimusajanjaksolla vuoteen 2008 verrattuna niin, että se oli yhteensä 2 802 miljoonaa tonnia tarkastelua koskevalla tutkimusajanjaksolla.

Taulukko 1

Kulutus

	2008	2009	2010	Tarkastelua koskeva tutkimusajanjakso
Määrä (tonnia)				
Kulutus	2 868 775	2 934 283	2 919 404	2 802 066
Indeksi(2008=100)	*100*	*102*	*102*	*98*

Lähde: kyselyvastaukset, Eurostat ja tarkastelupyyntö.

2. **Intiasta tulevan tuonnin määrä, markkinaosuus ja hinta**

(139) Voimassa olevista toimenpiteistä huolimatta tuonti Intiasta yli kaksinkertaistui tarkastelujaksolla: se oli 46 313 tonnia vuonna 2008 ja 96 678 tonnia tarkastelua koskevalla tutkimusajanjaksolla.

(140) Intian markkinaosuus kasvoi vastaavasti 1,6 prosentista 3,5 prosenttiin vuoden 2008 ja tarkastelua koskevan tutkimusajanjakson välillä ja oli merkittävästi suurempi kuin edellisessä tarkastelussa vahvistettu markkinaosuus (0,3 %).

(141) Keskimääräinen hinta oli 1 285 euroa/tonni tarkastelua koskevalla tutkimusajanjaksolla. Tämä tarkoittaa 22 prosentin nousua tarkastelujaksolla, ja siihen päästiin tarkastelua koskevalla tutkimusajanjaksolla vuonna 2009 tapahtuneen 21 prosentin laskun jälkeen.

Taulukko 2

Tuonti Intiasta

	2008	2009	2010	Tarkastelua koskeva tutkimusajanjakso
Tuonti (tonnia)	46 313	44 482	83 691	96 678
Indeksi (2008 = 100)	*100*	*96*	*181*	*209*
Keskihinta	1 054	834	1 031	1 285
Indeksi (2008 = 100)	*100*	*79*	*98*	*122*
Tuonnin markkinaosuus (%)	1,6	1,5	2,9	3,5

Lähde: Eurostat.

3. **Tuonti muista kolmansista maista**

a) *Tuonti Thaimaasta, Taiwanista, Malesiasta ja Indonesiasta*

(142) Kuten edellä todettiin, Intiasta, Indonesiasta, Malesiasta, Taiwanista ja Thaimaasta tulevaan tuontiin sovellettavien polkumyyntitoimenpiteiden voimassaolon päättymistä koskeva tarkastelu suoritettiin rinnakkain tämän tutkimuksen kanssa.

▼B

(143) Tuonti Indonesiasta, Malesiasta, Taiwanista ja Thaimaasta lisääntyi 56 prosenttia tarkastelujaksolla, vaikka tuonti väheni 59 prosenttia vuoteen 2010 asti. Tuonnin kokonaismäärä oli kuitenkin alle vähimmäistason.

(144) Tämän tuonnin markkinaosuus kasvoi 0,7 prosentista 1,1 prosenttiin vuoden 2008 ja tarkastelua koskevan tutkimusajanjakson välillä.

(145) Keskimääräinen hinta oli 1 310 euroa/tonni tarkastelua koskevalla tutkimusajanjaksolla; tämä oli 1,5 prosenttia alle unionin tuotannonalan keskimääräisen yksikköhinnan. Tämä tarkoittaa 27 prosentin nousua tarkastelujaksolla, ja siihen päästiin tarkastelua koskevalla tutkimusajanjaksolla vuonna 2009 tapahtuneen 18 prosentin laskun jälkeen.

Taulukko 3

Tuonti Indonesiasta, Malesiasta, Taiwanista ja Thaimaasta

	2008	2009	2010	Tarkastelua koskeva tutkimus-ajanjakso
Indonesiasta, Malesiasta, Taiwanista ja Thaimaasta tulevan tuonnin määrä (tonnia)	19 078	12 127	7 762	29 836
Indeksi (2008 = 100)	*100*	*64*	*41*	*156*
Indonesiasta, Malesiasta, Taiwanista ja Thaimaasta tulevan tuonnin markkinaosuus (%)	0,7	0,4	0,3	1,1
Indeksi (2008 = 100)	*100*	*62*	*40*	*160*
Tuontihinta (euroa/tonni)	1 030	843	1 055	1 310
Indeksi (2008 = 100)	*100*	*82*	*102*	*127*

Lähde: Eurostat.

b) *Tuonti Kiinasta, Yhdistyneistä arabiemiraattikunnista, Iranista ja Pakistanista*

(146) Tuonti muista kolmansista maista, joihin sovellettiin polkumyyntitoimenpiteitä, väheni 69 prosenttia tarkastelujaksolla vuonna 2009 tapahtuneen 49 prosentin kasvun jälkeen. Vain Kiinasta tuleva tuonti pysyi vakaana.

(147) Kyseisten maiden markkinaosuus supistui 8,2 prosentista 2,6 prosenttiin vuoden 2008 ja tarkastelua koskevan tutkimusajanjakson välillä; tämä koski erityisesti Yhdistyneitä arabiemiraattikuntia (1,7 prosenttia tarkastelua koskevalla tutkimusajanjaksolla) ja Kiinaa (0,6 prosenttia tarkastelua koskevalla tutkimusajanjaksolla).

(148) Keskimääräinen hinta oli 1 258 euroa/tonni tarkastelua koskevalla tutkimusajanjaksolla; tämä oli 5,5 prosenttia alle unionin tuotannonalan keskimääräisen yksikköhinnan. Tämä tarkoittaa 24 prosentin nousua tarkastelujaksolla, ja siihen päästiin tarkastelua koskevalla tutkimusajanjaksolla vuonna 2009 tapahtuneen 22 prosentin laskun jälkeen.

▼B

Taulukko 4

Tuonti Kiinasta, Yhdistyneistä arabiemiraattikunnista, Iranista ja Pakistanista

	2008	2009	2010	Tarkastelua koskeva tutkimusajanjakso
Tuonti Kiinasta, Yhdistyneistä arabiemiraattikunnista, Iranista ja Pakistanista (tonnia)	235 913	351 798	188 776	72 054
Indeksi (2008 = 100)	*100*	*149*	*80*	*31*
Kiinasta, Yhdistyneistä arabiemiraattikunnista, Iranista ja Pakistanista tulevan tuonnin markkinaosuus (%)	8,2	12,0	6,5	2,6
Indeksi (2008 = 100)	*100*	*146*	*79*	*31*
Tuontihinta (euroa/tonni)	1 016	789	949	1 258
Indeksi (2008 = 100)	*100*	*78*	*93*	*124*

Lähde: Eurostat.

c) *Tuonti muista kolmansista maista, joihin ei sovelleta toimenpiteitä*

(149) Muista kolmansista maista, joihin ei sovelleta toimenpiteitä, kuten Omanista, Etelä-Koreasta, Venäjältä, Meksikosta ja Saudi-Arabiasta, tulevan tuonnin määrä kasvoi 59 prosenttia tarkastelujaksolla; vuonna 2009 kasvua oli 71 prosenttia. Vuoden 2009 ja tarkastelua koskevan tutkimusajanjakson välillä Omanista tuli suurin unioniin vientiä harjoittava maa.

(150) Kyseisten maiden markkinaosuus kasvoi 9,7 prosentista 15,8 prosenttiin vuoden 2008 ja tarkastelua koskevan tutkimusajanjakson välillä; tämä johtui pääosin Omanista tulevan tuonnin 4,3 prosentin kasvusta. Etelä-Korean markkinaosuus tarkastelua koskevalla tutkimusajanjaksolla oli 4 prosenttia, mikä on 5 prosenttia alle sen vuonna 2009 saavuttaman korkeimman tason.

(151) Keskimääräinen hinta oli 1 273 euroa/tonni; tämä oli 4,3 prosenttia alle unionin tuotannonalan keskimääräisen yksikköhinnan. Tämä tarkoittaa 10 prosentin nousua tarkastelujaksolla, ja siihen päästiin vuonna 2010 ja tarkastelua koskevalla tutkimusajanjaksolla, kun hinta oli ensin laskenut 24 prosenttia vuonna 2009. Omanista tulevan tuonnin keskimääräinen hinta oli 1 310 euroa/tonni tarkastelua koskevalla tutkimusajanjaksolla; tämä oli 1,5 prosenttia alle unionin tuotannonalan keskimääräisen yksikköhinnan. Etelä-Koreasta tulevan tuonnin keskimääräinen hinta oli 1 294 euroa/tonni; tämä oli 2,7 prosenttia alle unionin tuotannonalan keskimääräisen yksikköhinnan.

Taulukko 5

Tuonti muista kolmansista maista

	2008	2009	2010	Tarkastelua koskeva tutkimusajanjakso
Muista kolmansista maista tulevan tuonnin määrä (tonnia)	279 188	478 570	469 753	442 692
Indeksi (2008 = 100)	*100*	*171*	*168*	*159*

▼B

	2008	2009	2010	Tarkastelua koskeva tutkimus-ajanjakso
Muista kolmansista maista tulevan tuonnin markkina-osuus (%)	9,7	16,3	16,1	15,8
Indeksi (2008 = 100)	*100*	*168*	*165*	*162*
Tuontihinta (euroa/tonni)	1 156	879	997	1 273
Indeksi (2008 = 100)	*100*	*76*	*86*	*110*
Tärkeimmät viejät (tonnia)				
Oman	0	52 632	95 646	120 286
Etelä-Korea	177 341	254 451	183 801	114 346
Venäjä	546	546	3	50 427
Meksiko	2 650	1 879	29 039	29 409
Saudi-Arabia	230	20 454	50 108	24 756
Muut	98 422	148 609	111 156	103 468

Lähde: Eurostat.

4. **Unionin tuotannonalan taloudellinen tilanne**

(152) Perusasetuksen 8 artiklan 4 kohdan mukaisesti on tarkasteltu kaikkia taloudellisia tekijöitä ja indikaattoreita, joilla oli vaikutusta unionin tuotannonalan tilanteeseen tarkastelujakson aikana.

(153) Vahinkoindikaattorit määritettiin vahingon tarkastelua varten kahdella tasolla:

— makrotaloudelliset tekijät (tuotanto, tuotantokapasiteetti, kapasiteetin käyttöaste, myyntimäärä, markkinaosuus, kasvu, työllisyys, tuottavuus, ja tukimarginaalien suuruus sekä aiemman tuetun tuonnin vaikutuksista toipuminen) arvioitiin koko unionin tuotannon tasolla kaikkien unionin tuottajien osalta unionin tuotannonalalta kerättyjen, tarkastelupyyntöön sisältyvien sekä julkisesti saatavilla olevista tilastoista saatujen tietojen perusteella;

— mikrotaloudelliset tekijät (varastot, keskimääräiset yksikköhinnat, palkat, kannattavuus, investointien tuotto, kassavirta, pääoman saanti ja investoinnit) arvioitiin otokseen valittujen unionin tuottajien osalta niiltä saatujen tietojen perusteella.

(154) Yksi otokseen valittu unionin tuottaja luopui yhdestä tuotantolaitoksestaan kesäkuussa 2010. Kyseisen tuotantolaitoksen hankki toinen unionin tuottaja. Koska makrotaloudellisten indikaattoreiden analyysi perustuu kaikilta unionin tuottajilta kerättyihin tietoihin, tuotantolaitoksesta luopumisella ei ollut mitään vaikutusta vahinkoanalyysin laajuuteen tai yksittäisiin indikaattoreihin.

▼B

(155) Analyysin aluksi on syytä selittää, että tietyt globaalit talouden tapahtumat vuoden 2010 lopulla ja vuoden 2011 alussa vaikuttivat unionin markkinoiden tilanteeseen, etenkin samankaltaisen tuotteen hintoihin ja myyntimääriin. Tällöin puuvillan tarjonta väheni, mikä johti polyesterikuidun lisääntyneeseen kysyntään Aasian markkinoilla. PET ja polyesterikuitu ovat tuotantoketjun alkupäässä suureksi osaksi riippuvaisia samasta raaka-aineesta, joka on puhdistettu tereftaalihappo (PTA). Polyesterikuidun kasvanut kysyntä johti PTA:n riittämättömään tarjontaan ja nosti PET:n hintoja. Koska myös Lähi-idän PET:n tuottajat ovat riippuvaisia Aasiasta tulevasta PTA:sta, tämä aiheutti PET:n unioniin tuonnissa äkillisen putoamisen. Samalla tärkeimmät PTA:n toimittajat unionissa ilmoittivat *force majeure* -tilanteesta, joka johti lisärajoituksiin PET:n kotimarkkinatuotannossa.

4.1. *Osapuolten huomautukset*

(156) Jotkin osapuolet kiistivät vahinkoanalyysin pätevyyden sillä perusteella, että se perustui puutteellisiin tietoihin, mikä vaikutti myös osapuolten puolustautumisoikeuksiin. Esiin tuotiin etenkin jäljempänä mainitut seikat.

(157) Jotkin osapuolet väittivät, että unionin tuottajilta kerätyissä tiedoissa ei noudatettu kyselylomakkeen täyttöohjeita, joiden mukaan eri yritysten tietoja ei pitäisi yhdistellä. Sen vuoksi väitettiin, että kerätyt tiedot olivat epätarkkoja ja epätäydellisiä, koska ilmoitetut luvut oli yhdistetty otokseen valittujen yritysten tiedoista. On huomattava, että tiedot kerättiin asianmukaisesti ja tarkistettiin paikan päällä. Kerättyjen tietojen katsottiin antavan riittävän tarkan käsityksen unionin tuotannonalasta, minkä vuoksi edellä esitetty väite oli hylättävä. Ilmoittamisen jälkeen osapuolet esittivät väitteensä uudelleen. Uusia näkökohtia tai näyttöä ei esitetty. Samat osapuolet toistivat väitteensä, jonka mukaan yhden otokseen valitun yrityksen toimittamat tiedot olivat epätäydellisiä, koska ne eivät liittyneet koko ryhmään vaan yksittäiseen yritykseen ryhmän sisällä. Asiaa käsiteltiin jo otannan vaiheessa, kuten 18 kappaleessa selitetään.

(158) Samat osapuolet väittivät, että komissio pyrki korjaamaan väitetyt puutteet kerätyissä tiedoissa lähettämällä täydentäviä kyselylomakkeita. Tältä osin on selvennettävä, että komissio tosiaan lähetti täydentäviä kyselylomakkeita, mutta osoitti ne ainoastaan otoksen ulkopuolisille unionin tuottajille, jotta saataisiin tietoja vahinkoanalyysin kannalta merkityksellisistä makrotaloudellisista indikaattoreista, joten tämä tehtiin otokseen valituilta unionin tuottajilta saatujen tietojen täydentämiseksi. Ilmoittamisen jälkeen jotkin osapuolet toistivat väitteensä esittämättä uusia näkökohtia tai uutta näyttöä. Sen vuoksi osapuolten väite oli hylättävä.

▼B

(159) Samat osapuolet väittivät myös, että otokseen valittujen tuottajien toimittamat tiedot olivat perusasetuksen 29 artiklan velvoitteiden vastaisia, koska tietoja, jotka eivät olleet luottamuksellisia, oli toimitettu luottamuksellisina ja jätetty näin avoimen tapauskansion ulkopuolelle. Tältä osin on huomattava, että tiedot luokiteltiin luottamuksellisiksi tiedot toimittaneen osapuolen pyynnöstä. Osapuolten pyynnöstä toimitettujen tietojen luottamuksellisuutta tarkasteltiin uudelleen ja tapauksen mukaan tiedot luokiteltiin uudelleen niin, että ne olivat osapuolten tarkasteltavana avoimessa tapauskansiossa, kun kyseisten yritysten hyväksyntä oli saatu. Tämän vuoksi tämäkin väite hylättiin.

4.2. *Makrotaloudelliset indikaattorit*

a) *Tuotanto*

(160) Unionin tuotannonalan markkinaosuuden menetystä (ks. 164 kappale) seuraillen unionin tuotanto väheni 11 prosenttia vuoden 2008 ja tarkastelua koskevan tutkimusajanjakson välillä. Unionin tuotannon lasku keskeytyi ainoastaan vuonna 2010, jolloin se nousi verrattuna vuoteen 2009 mutta pysyi kuitenkin 4 prosenttia vuoden 2008 tasoa alempana. Tuotanto väheni vielä lisää tarkastelua koskevalla tutkimusajanjaksolla.

Taulukko 6

Unionin kokonaistuotanto

	2008	2009	2010	Tarkastelua koskeva tutkimusajanjakso
Tuotanto (tonnia)	2 327 169	2 107 792	2 239 313	2 068 717
Indeksi (2008 = 100)	*100*	*91*	*96*	*89*

Lähde: kyselyvastaukset ja tarkastelupyyntö.

b) *Tuotantokapasiteetti ja kapasiteetin käyttöaste*

(161) Unionin tuotannonalan tuotantokapasiteetti laski 23 prosenttia vuoden 2008 ja tarkastelua koskevan tutkimusajanjakson välillä. Tämä suuntaus liittyy useiden tuotantolaitosten sulkemiseen, mitä osittain kompensoi uusien tuotantolaitosten avaaminen.

(162) Kapasiteetin käyttöaste kasvoi 75 prosentista 86 prosenttiin vuoden 2008 ja tarkastelua koskevan tutkimusajanjakson välillä. Kapasiteetin käyttöasteen kasvua on tarkasteltava unionin tuotannonalan rakenneuudistustoimien yhteydessä (ks. 134 kappale).

Taulukko 7

Tuotantokapasiteetti ja kapasiteetin käyttöaste

	2008	2009	2010	Tarkastelua koskeva tutkimusajanjakso
Tuotantokapasiteetti (tonnia)	3 118 060	2 720 326	2 625 244	2 393 516
Indeksi	*100*	*87*	*84*	*77*

▼B

	2008	2009	2010	Tarkastelua koskeva tutkimusajan-jakso
Kapasiteetin käyttöaste (%)	75	77	85	86
Indeksi (2008 = 100)	*100*	*104*	*114*	*116*

Lähde: kyselyvastaukset ja tarkastelupyyntö.

c) *Myynnin määrä*

(163) Unionin tuotannonalan myynnin määrä unionin markkinoilla noudatteli samaa kehitystä kuin tuotanto ja supistui 6 prosenttia tarkastelujaksolla.

Taulukko 8

Unionin tuotannonalan kokonaismyynti unionissa

	2008	2009	2010	Tarkastelua koskeva tutkimusajan-jakso
Myynti (tonnia)	2 288 283	2 047 305	2 169 423	2 160 807
Indeksi (2008 = 100)	*100*	*89*	*95*	*94*

Lähde: kyselyvastaukset ja tarkastelupyyntö.

d) *Markkinaosuus*

(164) Vuonna 2009 tapahtuneen 13 prosentin laskun jälkeen unionin tuotannonala sai takaisin osan Yhdistyneiden arabiemiraattikuntien, Etelä-Korean, Iranin ja Pakistanin menettämästä markkinaosuudesta huolimatta siitä, että tuonti Intiasta, Omanista ja muista kolmansista maista (Venäjä, Meksiko ja Saudi-Arabia) kasvoi samalla kaudella. Unionin tuotannonalan markkinaosuus supistui kaiken kaikkiaan 3 prosenttia tarkastelujaksolla.

Taulukko 9

Unionin tuotannonalan markkinaosuus

	2008	2009	2010	Tarkastelua koskeva tutkimus-ajanjakso
Unionin tuotannonalan markkinaosuus (%)	80	70	74	77
Indeksi (2008 = 100)	*100*	*87*	*93*	*97*

Lähde: kyselyvastaukset, tarkastelupyyntö ja Eurostat.

e) *Kasvu*

(165) Markkinat lamaantuivat tarkastelujaksolla. Niillä ei tapahtunut kasvua, jota unionin tuotannonala olisi voinut hyödyntää, vaan rakenneuudistuspyrkimyksistä huolimatta unionin tuotannonala menetti edelleen markkinaosuuttaan kasvavalle tuonnille etenkin niistä maista, joihin ei sovellettu toimenpiteitä. Kulutuksen hienoista laskua tarkastelua koskevalla tutkimusajanjaksolla on tarkasteltava ottaen huomioon raaka-aineen (PTA:n) tilapäinen puute sekä unionin että globaaleilla markkinoilla.

▼B

f) *Työllisyys ja tuottavuus*

(166) Unionin tuotannonalan työllisyystaso laski 41 prosenttia vuoden 2008 ja tarkastelua koskevan tutkimusajanjakson välisenä aikana. Lasku oli jatkuvaa tarkastelujaksolla, myös vuonna 2010, jolloin tuotanto lisääntyi (ks. 160 kappale). Kun otetaan huomioon kasvava tuottavuus, tämä lasku on osoitusta useiden unionin tuottajien rakennemuutostoimista.

(167) Unionin tuotannonalan työvoiman tuottavuus, ilmaistuna tuotantomääränä (tonnia) työntekijää kohti vuodessa, kasvoi tarkastelujaksolla 50 prosenttia. Tuotanto laski siis hitaammin kuin työllisyystaso eli unionin tuotannonalan tehokkuus kasvoi. Tämä oli erityisen ilmeistä vuonna 2010, jolloin tuotanto lisääntyi vaikka työllisyystaso laski ja tuottavuus oli 37 prosenttia korkeampi kuin vuonna 2008.

Taulukko 10

Työllisyys ja tuottavuus

	2008	2009	2010	Tarkastelua koskeva tutkimus-ajanjakso
Työntekijöiden lukumäärä	2 060	1 629	1 449	1 218
Indeksi	*100*	*79*	*70*	*59*
Tuottavuus (tonnia/ työntekijä)	1 130	1 294	1 545	1 698
Indeksi (2008 = 100)	*100*	*115*	*137*	*150*

Lähde: kyselyvastaukset ja tarkastelupyyntö.

g) *Tosiasiallisen tukimarginaalin merkittävyys*

(168) Kun otetaan huomioon tuotteen markkinoiden hintaherkkyys, Intiasta tulleen tuonnin varsinaisen tukimarginaalin suuruuden vaikutusta unionin tuotannonalaan ei voida pitää vähäpätöisenä. Indikaattori on sitäkin merkityksellisempi, kun tarkastellaan vahingon toistumisen todennäköisyyttä. Jos toimenpiteet päättyvät, on todennäköistä, että tuettu tuonti jatkuu sellaisessa määrin ja sellaisilla hinnoilla, että tukimarginaalin vaikutus olisi merkittävä.

h) *Aiemman tuetun tuonnin vaikutuksista toipuminen*

(169) Edellä tarkastellut indikaattorit osoittavat jonkinasteista parannusta unionin tuotannonalan joissakin taloudellisissa indikaattoreissa vuonna 2001 tapahtuneen lopullisten tukitoimenpiteiden käyttöönoton jälkeen, mutta ne myös todistavat, että unionin tuotannonalan tilanne on edelleen riskialtis.

4.3. *Mikrotaloudelliset indikaattorit*

a) *Varastot*

(170) Varastojen taso oli 24 prosenttia korkeampi tarkastelua koskevalla tutkimusajanjaksolla kuin vuonna 2008. Varastot ovat kuitenkin pysyneet aiemmin määritetyllä tasolla suhteessa tuotantoon eli 5–6 prosentissa.

▼B

Taulukko 11

Varastot

	2008	2009	2010	Tarkastelua koskeva tutkimus-ajanjakso
Loppuvarastot	51 495	54 808	54 314	64 069
Indeksi (2008 = 100)	*100*	*106*	*105*	*124*

Lähde: Kyselylomakevastaukset

b) *Hintakehitys*

(171) Hintojen pudottua vuonna 2009 (– 16 %) pääasiassa talouskriisin vuoksi ne nousivat lähelle vuoden 2008 tasoja vuonna 2010. Tätä seurasi keskimääräisen yksikköhinnan jyrkkä nousu tarkastelua koskevalla tutkimusajanjaksolla, minkä johdosta nousu tarkastelujaksolla oli 25 prosenttia.

(172) Äkillistä hinnannousua tarkastelua koskevalla tutkimusajanjaksolla olisi tarkasteltava ottaen huomioon puuvillamarkkinoiden odottamaton markkinakehitys vuoden 2010 lopussa ja vuoden 2011 ensimmäisellä neljänneksellä. Kuten 155 kappaleessa mainittiin, puuvillan ennätyshintojen vuoksi siirryttiin käyttämään polyesterikuituja, jotka kilpailevat samasta raaka-aineesta kuin PET. Raaka-aineen, etenkin PTA:n, kasvanut kysyntä puski PET:n hintoja ylöspäin Aasiassa ja Lähi-idässä, millä oli heijastusvaikutuksia PET:n hintoihin unionissa. Hintojen nousua unionissa tuolloin korosti vielä lyhytaikainen puute PTA:sta unionissa yhden unionin PTA-tuottajan ilmoittaman *force majeure* -tilanteen vuoksi.

Taulukko 12

Yksikkömyyntihinta unionissa

	2008	2009	2010	Tarkastelua koskeva tutkimus-ajanjakso
Yksikkömyyntihinta EU:ssa (euroa/tonni)	1 066	891	1 045	1 330
Indeksi (2008 = 100)	*100*	*84*	*98*	*125*

Lähde: Kyselylomakevastaukset

c) *Myyntihintoihin vaikuttavat tekijät*

(173) PET:n myyntihinnat noudattelevat yleensä sen pääasiallisten raaka-aineiden (lähinnä PTA:n ja monoeteeniglykolin (MEG:n)) hintakehitystä, koska kyseiset raaka-aineet muodostavat jopa 90 prosenttia PET:n kokonaiskustannuksista. PTA on öljyjohdannainen, jonka hinta vaihtelee raakaöljyn hinnan mukaan. Tämä aiheuttaa suurta vaihtelua PET:n hinnoissa.

(174) Lisäksi PET kilpailee samasta raaka-aineesta kuin polyesterikuitu, jonka valmistus riippuu samassa määrin kuin PET:n valmistus PTA:n saatavuudesta. Koska polyesterikuitu on vaihtoehto puuvillalle tekstiiliteollisuudessa, PET:n hintaan vaikuttavat siksi myös puuvillamarkkinoiden kehitykset.

▼B

d) *Palkat*

(175) Keskimääräiset palkat laskivat 7 prosenttia tarkastelujaksolla. Lasku tapahtui tarkastelua koskevalla tutkimusajanjaksolla ja lisäsi tuottavuuden kasvua (ks. 167 kappale).

Taulukko 13

Palkat

	2008	2009	2010	Tarkastelua koskeva tutkimus-ajanjakso
Palkat (keskimäärin henkeä kohti)	54 512	56 014	54 876	50 784
Indeksi (2008 = 100)	*100*	*103*	*101*	*93*

Lähde: Kyselylomakevastaukset

e) *Kannattavuus ja investointien tuotto*

(176) Kannattavuus ja investointien tuotto paranivat merkittävästi vuoden 2008 ja tarkastelua koskevan tutkimusajanjakson välillä. Unionin markkinoilla tapahtuvan myynnin voitto kasvoi – 7,9 prosentista (vuonna 2008) 5,3 prosenttiin tarkastelua koskevalla tutkimusajanjaksolla ja investointien tuotto parani – 9,6 prosentista 10,6 prosenttiin. Vuoteen 2008 vaikutti yhden unionin tuottajan erityisen huono tulos. Unionin tuotannonalan taloudellisen tilanteen kohentuminen vuosina 2009 ja 2010, kun hinnat olivat alle vuoden 2008 tasojen, todistaa hintojen ja kannattavuuden välistä löyhää suhdetta. Kannattavuuden paraneminen sitä vastoin vaikuttaa korreloivan tiiviisti kapasiteetin käyttöasteen ja tuottavuuden kasvun paranemiseen (ks. edellä).

(177) Vuosien 2010 ja 2011 vaihteessa tapahtuneen globaalin markkinakehityksen sekä edellä kuvattujen rakenneuudistuspyrkimysten ja tehokkuuden paranemisen ansiosta unionin tuotannonala pysyi parantamaan kannattavuuttaan vuonna 2010 niin, että se oli 5,3 prosenttia tarkastelua koskevalla tutkimusajanjaksolla.

(178) Yksi osapuoli väitti, että kehitys oli odottamaton ja poikkeuksellinen, eikä sen voida katsoa edustavan unionin tuotannonalan kokonaistilannetta.

(179) Tältä osin on huomattava, että unionin tuotannonala pystyi hyödyntämään PET:n hinnannousun vuoden 2011 lopussa ja vuoden 2012 alussa, koska se oli vahvistanut PTA:n kiinteän hinnan ennen kuvattuja markkinatapahtumia. Tarkastelua koskevan tutkimusajanjakson jälkeistä kehitystä koskevien (osapuolten toimittamien) tilastolähteiden perusteella PET-tuottajien voittomarginaalit laskivat merkittävästi vuonna 2012. Tämä vahvistaa sitä, että kannattavuuteen vuonna 2011 (tarkastelua koskeva tutkimusajanjakso) vaikuttivat suuresti odottamattomat ja tilapäiset globaalit talouden tapahtumat (ks. 155 kappale), jotka eivät todennäköisesti toistu ja joita ei voida pitää pysyvinä ja unionin tuotannonalan tilannetta edustavina.

▼B

Taulukko 14

Kannattavuus ja investointien tuotto

	2008	2009	2010	Tarkastelua koskeva tutkimusajanjakso
Kannattavuus (myynti unionissa) (%)	– 7,9	1,6	4,8	5,3
Indeksi	*100*	*221*	*261*	*267*
Investointien tuotto (%)	– 9,6	2,3	8,9	10,6
Indeksi (2008 = 100)	*100*	*224*	*292*	*310*

Lähde: Kyselylomakevastaukset

f) *Kassavirta ja pääoman saanti*

(180) Kassavirta parani merkittävästi tarkastelujaksolla ja heijasteli unionin tuotannonalan hiljattain kohentunutta kannattavuutta.

Taulukko 15

Kassavirta

	2008	2009	2010	Tarkastelua koskeva tutkimusajanjakso
Kassavirta (euroa)	– 59 419 394	40 940 883	96 614 649	103 761 169
Indeksi (2008 = 100)	*100*	*269*	*363*	*375*
% liikevaihdosta (%)	– 5,9	4,5	8,3	7,5
Indeksi (2008 = 100)	*100*	*176*	*242*	*229*

Lähde: Kyselylomakevastaukset

(181) Ei ollut erityisiä merkkejä siitä, että unionin tuotannonalalla olisi ollut vaikeuksia saada pääomaa; tämä johtuu pääasiassa siitä, että unionin tuottajat ovat yhdistyneet suuriksi ryhmiksi.

g) *Investoinnit*

(182) Investointien taso laski kaiken kaikkiaan 35 prosenttia tarkastelujaksolla. Vuonna 2008 tehdyt investoinnit leikkautuivat rajusti vuonna 2009 eivätkä ole täysin palautuneet sen jälkeen.

Taulukko 16

Investoinnit

	2008	2009	2010	Tarkastelua koskeva tutkimusajanjakso
Investoinnit (tuhatta euroa)	72 341 598	5 404 705	15 994 659	47 217 003
Indeksi (2008 = 100)	*100*	*7*	*22*	*65*

Lähde: Kyselylomakevastaukset

▼B

5. **Unionin tuotannonalan tilannetta koskevat päätelmät**

(183) Makrotaloudellisten tietojen analyysistä käy ilmi, että unionin tuotannonalan tuotanto- ja myyntimäärät laskivat tarkastelujaksolla. Unionin tuotannonalan markkinaosuus ei ole täysin elpynyt vuonna 2009 tapahtuneen pudotuksen jälkeen, ja se laski 3 prosenttiyksikköä tarkastelujaksolla (77 %:iin tarkastelua koskevalla tutkimusajanjaksolla). Työllisyyden ja kapasiteetin lasku on seurausta käynnissä olevista rakenneuudistuksista, ja sitä on tarkasteltava ottaen huomioon kapasiteetin käyttöasteen ja tuottavuuden kasvu.

(184) Samaan aikaan useimmat merkitykselliset mikrotaloudelliset indikaattorit osoittivat merkkejä kohentumisesta. Kannattavuus, investointien tuotto ja kassavirta kasvoivat merkittävästi, etenkin vuonna 2010 ja tarkastelua koskevalla tutkimusajanjaksolla. Toisaalta investoinnit romahtivat vuonna 2009 eivätkä ole elpyneet sen jälkeen.

(185) Tuotannonalan taloudellinen tilanne on kaiken kaikkiaan kohentunut. Parannukset ovat kuitenkin suhteellisen hiljattaisia ja perustuvat jossakin määrin ennakoimattomaan ja tilapäiseen markkinakehitykseen vuosien 2010 ja 2011 vaihteessa (ks. 155 kappale). Tätä vaikuttaisivat tukevan tiedot, jotka ovat saatavilla unionin tuotannonalan marginaalin kehityksestä vuonna 2012 (ks. 179 kappale), mikä osoittaa laskua tarkastelua koskevaan tutkimusajanjaksoon nähden.

(186) Edellä esitetyn analyysin perusteella voidaan todeta, että unionin tuotannonalan tilanne on kohentunut eikä merkittävää vahinkoa vaikuttaisi aiheutuvan. Ilmeisen positiivisista suuntauksista ja merkittävistä rakennemuutostoimista huolimatta unionin tuotannonalan tilanne on edelleen riskialtis.

(187) Ilmoittamisen jälkeen jotkin osapuolet kiistivät päätelmän, jonka mukaan unionin tuotannonala oli edelleen riskialtis, ja väittivät, että unionin tuotannonalan tilanne oli terve ja että siinä on tapahtunut huomattavia muutoksia vuodesta 1999. On huomattava, että kuten edellä 184 kappaleessa selitettiin, yleisestä tilanteen kohentumisesta ja vakaantumisesta huolimatta kaikki talouden indikaattorit eivät kehittyneet positiivisesti tarkastelujaksolla. Esimerkiksi tuotanto- ja myyntimäärä sekä markkinaosuus pienenivät. Lisäksi parannukset olivat suhteellisen hiljattaisia ja vaikuttivat lyhytikäisiltä, kun otetaan huomioon kannattavuuden putoaminen vuonna 2012. Tällä perusteella katsottiin, että vaikka tarkastelua koskevalla tutkimusajanjaksolla ei todettu esiintyvän merkittävää vahinkoa, unionin tuotannonalan tilanne oli edelleen riskialtis. Tämän vuoksi väite hylättiin.

(188) Ilmoittamisen jälkeen jotkin osapuolet vastustivat tarkastelua koskevan tutkimusajanjakson jälkeiseen kauteen viittaavien tietojen käyttöä unionin tuotannonalan taloudellisen tilanteen analyysissä. Tältä osin vahvistetaan, että unionin tuotannonalan tilanne arvioitiin tarkastelujakson osalta eikä tällä perusteella havaittu merkittävän vahingon esiintymistä. Unionin tuotannonalan kannattavuuden kehittyminen tarkastelua koskevan tutkimusajanjakson jälkeen on kuitenkin tässä tapauksessa merkityksellistä vuosien 2010 ja 2011 vaihteessa tapahtuneen erikoislaatuisen globaalin markkinakehityksen vuoksi. Se myös osoittaa tälle sektorille tyypillistä vaihtelua. Näin ollen väite hylätään.

▼B

F. **VAHINGON TOISTUMISEN TODENNÄKÖISYYS**

1. **Arvioitujen tuontimäärien ja -hintojen vaikutukset, jos toimenpiteet kumotaan**

(189) Tutkimuksessa kävi ilmi, että tuonti Intiasta jatkui tuetuin hinnoin eikä ole merkkejä siitä, että tuki vähenisi tai loppuisi tulevaisuudessa.

(190) Intiasta unioniin tulevan tuonnin todennäköistä määrää koskevassa ennakoivassa analyysissä kävi ilmi, että kun otetaan huomioon vientiä varten käytettävissä oleva ylikapasiteetti (ks. 125 kappale), unionin hintatasot ja unionin markkinoiden houkuttelevuus, tuonti Intiasta lisääntyy todennäköisesti tasoille, jotka ylittävät tarkastelua koskevan tutkimusajanjakson tasot, jos toimenpiteet kumotaan. Suunniteltujen kapasiteetin laajennusten myötä vientiä varten käytettävissä olevan ylikapasiteetin arvioidaan olevan lähivuosina 600 000–700 000 tonnia eli 21–25 prosenttia unionin kokonaiskulutuksesta tarkastelua koskevalla tutkimusajanjaksolla.

(191) Kun otetaan huomioon tuen jatkuminen, Intiasta tulevan tuonnin hintojen odotetaan laskevan entisestään, jos sitä koskevat toimenpiteet poistetaan. Koska viejien on myös kilpailtava alhaisin hinnoin muista maista tulevaa tuontia vastaan, ne alentavat todennäköisesti hintojaan edelleen kasvattaakseen markkinaosuuttaan unionin markkinoilla.

(192) Tällä perusteella unionin tuotannonala altistuu todennäköisesti Intiasta tuleville merkittäville tuontimäärille tuetuin hinnoin, jotka alittavat unionin tuotannonalan keskimääräiset hinnat ja heikentävät sen hiljattain kohentunutta taloudellista tilannetta. Näin ollen merkittävä vahinko todennäköisesti toistuu, jos Intiaa koskevat toimenpiteet poistetaan.

2. **Tuotantokapasiteetti ja vientiä varten käytettävissä oleva ylikapasiteetti**

(193) Kuten edellä todettiin (ks. 125 kappale), intialaisilla vientiä harjoittavilla tuottajilla on mahdollisuus lisätä vientimääriään unionin markkinoille. Intian tuotantokapasiteetti kasvoi merkittävästi tarkastelujaksolla (ks. 125 kappale). Käytettävissä olevien tietojen mukaan sen odotetaan kasvattavan kapasiteettiaan entisestään niin, että kotimarkkinakulutuksen ja vientiä varten käytettävissä olevan kapasiteetin ero kasvaa 600 000–700 000 tonniin lähitulevaisuudessa. Tällaista vientiä varten käytettävissä olevaa ylikapasiteettia on pidettävä merkittävänä, koska se edustaa noin 21–25:tä prosenttia unionin kulutuksesta tarkastelua koskevalla tutkimusajanjaksolla.

(194) Vaikka tuonti unioniin oli suhteellisen vähäistä, se näin ollen yli kaksinkertaistui tarkastelujaksolla, ja riskinä on, että Intiasta suunnataan merkittävä vientimäärä unioniin.

▼B

3. **Vientimarkkinoiden menetys**

(195) Turkissa ja Etelä-Afrikassa on voimassa kaupan suojatoimenpiteitä Intiasta tulevaa tuontia kohtaan. Intialle tästä seuraava näiden vientimarkkinoiden mahdollinen menetys johtaa siihen, että se kohdistaa todennäköisesti vientiään unionin markkinoille, jos toimenpiteiden annetaan raueta.

(196) Ilmoittamisen jälkeen jotkin osapuolet kiistivät päätelmät, jotka koskivat Intian vientimarkkinoiden menetystä. Väitteen mukaan molemmat markkinat olivat vähäpätöisiä vientimarkkinoita, minkä vuoksi näiltä markkinoilta ei voida suunnata merkittäviä vientimääriä unioniin, jos toimenpiteet poistetaan. On huomattava, että jos joillakin markkinoilla on voimassa kaupan suojatoimenpiteitä, ei ole mahdollista tehdä merkityksellistä vertailua tietyn maan markkinoiden suhteellisesta merkittävyydestä ilman toimenpiteitä ja toimenpiteiden vallitessa. Toisin kuin väitettiin, komissio ei katsonut, että Intiasta näille markkinoille kohdistuvat vientimäärät suunnattaisiin unionin markkinoille. Sen sijaan katsottiin, että kaupan suojatoimenpiteiden voimassaolo muilla kolmansien maiden markkinoilla rajoittaa kolmansien maiden markkinoiden kykyä ottaa vastaan ennakoitu vientiä varten käytettävissä olevan ylikapasiteetin lisäys Intiassa. Näin ollen väite hylättiin.

(197) Kaupan suojatoimenpiteiden esiintyminen muissa kolmansissa maissa on myös merkki siitä, että Intian viennin hinnoittelukäytäntö toistuu todennäköisesti unionin markkinoilla.

4. **Unionin markkinoiden houkuttelevuus**

(198) Unionin PET-markkinat ovat houkuttelevat kokonsa ja hintojensa kannalta; ne ovat maailman kolmanneksi suurimmat markkinat, joilla on rakenteellista tarvetta tuontiin ja korkeat hinnat verrattuna muihin markkinoihin. Intian tapauksessa tuontihinnat unioniin ovat yleisesti korkeampia kuin hinnat muihin kolmansiin maihin, mikä viittaa siihen, että unionin vientimarkkinat ovat houkuttelevat Intian viennin kannalta. Tätä kuvastaa hyvin se, että tuonti Intiasta on kaksinkertaistunut tarkastelujaksolla voimassa olevista toimenpiteistä huolimatta.

(199) Unionin markkinoiden houkuttelevuutta viejien kannalta vahvistaa sekin, että unionin tuotannonala menetti edelleen markkinaosuuttaan kasvavalle tuonnille sellaisista maista, joihin ei sovellettu toimenpiteitä. Tämä koskee erityisesti Etelä-Koreaa, joka lisäsi merkittävästi vientiään unionin markkinoille vuonna 2012, kun maata koskevat toimenpiteet olivat rauenneet.

5. **Muut tekijät**

(200) Muista kolmansista maista, joihin sovelletaan toimenpiteitä, tulevan tuonnin vaikutusta unionin tuotannonalan tilanteeseen ei pidetty merkittävänä suhteellisen alhaisten tuontimäärien ja niiden markkinaosuuden merkittävän laskun vuoksi tarkastelua koskevalla tutkimusajanjaksolla.

▼B

(201) Muista kolmansista maista, joihin ei sovellettu toimenpiteitä, tulevan tuonnin määrä kasvoi tarkastelujaksolla, mutta keskimääräiset tuontihinnat pysyivät lähellä unionin tuotannonalan keskimääräisiä hintoja. Sen vuoksi näistä maista tulevan tuonnin vaikutusta unionin tuotannonalan tilanteeseen pidetään vähäisenä.

6. **Kytkösmarkkinat**

(202) Ilmoittamisen jälkeen jotkin osapuolet väittivät, että PET:n tuottajien ja jatkojalostajien vertikaalisen integroitumisen vuoksi merkittävä osa PET:stä myytiin kytköskäyttöön eikä se kilpaillut tuonnin kanssa. Lisäksi väitettiin, että kytkösmarkkinoiden osuus oli merkittävä ja vaikutti analyysin tuloksiin.

(203) Otokseen valittujen unionin tuottajien tasolla kerättyjen tietojen perusteella kytkösmarkkinamyynnin osuuden ei havaittu olevan merkittävä (alle 10 %). On korostettava, että kyseiset osapuolet ilmoittivat PET-tuottajien osuuden pakkaustoiminnassa käytössä olevan PET-tuotantokapasiteetin osalta eikä sen osalta, mikä näiden tuottajien markkinaosuus on pakkaustoiminnassa. Sen vuoksi väitettä kytkösmarkkinakäytön merkittävästä osuudesta pidettiin perusteettomana. Etuyhteydellisen ja etuyhteydettömän myynnin hintojen havaittiin olevan samaa luokkaa.

(204) Tällä perusteella pääteltiin, että kytkösmarkkinamyyntiä koskeva erillinen analyysi ei ollut tarpeen, ja osapuolten väitteet hylättiin.

7. **Osapuolten huomautukset**

(205) Jotkin osapuolet väittivät, että Intiasta tulevasta tuonnista johtuvaa vahinkoa ei esiintynyt tarkastelua koskevalla tutkimusajanjaksolla, mistä on näyttönä unionin tuotannonalan suhteellisen terve talous ja voitot. On huomattava, että tässä tapauksessa ei vahvistettu vahingon jatkumista, minkä vuoksi osapuolten väitteet vastaavat tutkimuksen päätelmiä.

(206) Jotkin osapuolet väittivät, että muilla tekijöillä, kuten unionin tuotannonalan rakenteellisella tehottomuudella ja investointien puutteella sekä kausi- ja suhdannetekijöillä (esim. huono sää, talouskriisi) olisi voinut olla vaikutusta unionin tuotannonalan tilanteeseen. Ensin esiin otetusta seikasta on huomattava, että unionin tuotannonalan rakenneuudistus on jo käynnissä ja saavutetut tehokkuusedut osoittavat, että osapuolten väite on perusteeton. Suhdannetekijöistä voidaan todeta, että vaikka talouskriisillä olikin vaikutusta unionin tuotannonalan tilanteeseen vuonna

▼B

2009, kuten edellä esitettiin (ks. 171 kappale), asianomaisia vaikutuksia ei näytä enää esiintyvän. Huonon sään vaikutukset voivat selittää osittain kutistunutta kulutusta tarkastelua koskevalla ajanjaksolla, mutta sen väitetystä vaikutuksesta unionin tuotannonalan tilanteeseen ei esitetty näyttöä ja vähäinen pudotus vuonna 2011 vaikuttaa pikemminkin liittyvän raaka-aineiden tilapäiseen puutteeseen, joka johtui globaalista markkinakehityksestä vuonna 2011. Sen vuoksi mikään näistä väitteistä ei ollut perusteltu tutkimuksen havaintojen perusteella.

(207) Jotkin osapuolet väittivät, että vahingon toistuminen tässä tapauksessa on epätodennäköistä, jos toimenpiteiden annetaan raueta, koska rakenteensa ansiosta (keskittyminen ja vertikaalinen integroituminen) unionin tuotannonala on suojattu tuonnin vaikutuksilta. Lisäksi väitettiin, että siirtyminen tuodun PET:n käyttöön ei ole toivottua eikä mahdollista lähitulevaisuudessa etenkin kun ostosopimukset ja -käytännöt sekä suurten tuotemerkkien omistajien (jatkojalostuskäyttäjät) hyväksyntäprosessit tekevät PET-toimittajien vaihtamisesta hankalaa. On huomattava, että tutkimuksen havaintojen perusteella unionin tuotannonala menetti edelleen markkinaosuuttaan tuonnin vuoksi tarkastelujaksolla. Tämä osoittaa, että unionin tuotannonala ei ole suojassa tuonnin vaikutuksilta ja että siirtyminen tuonnin käyttöön ei ole hypoteettista vaan tapahtumassa parhaillaan. Nämä väitteet oli näin ollen hylättävä.

(208) Ilmoittamisen jälkeen jotkin osapuolet toistivat väitteensä, jonka mukaan unionin tuotannonala oli suojassa tuonnin aiheuttamalta mahdolliselta kilpailulta rakenteensa vuoksi. Yhden tuottajaryhmän, jonka hallinnassa on viisi tuottajaa, määräävää markkina-asemaa unionin markkinoilla koskevasta väitteestä on huomattava, että unionin markkinat ovat avoimet markkinat, joilla toimii kahdeksan muuta tämän ryhmän ulkopuolista tuottajaa ja joilla on kolmansista maista – joihin sovelletaan ja ei sovelleta toimenpiteitä – tulevan tuonnin aiheuttamaa kasvavaa kilpailua. Keskittyminen on tyypillistä tällaiselle perushyödykkeisiin perustuvalle liiketoiminnalle, jonka kilpailukyky riippuu mittakaavaeduista. Unionin markkinoilla ei myöskään havaittu olevan hintajohtajaa. Osapuolet toistivat, että näistä kolmesta maasta tulevan tuonnin vaikutusta ei analysoitu niin, että olisi otettu huomioon joidenkin unionin tuottajien vertikaalinen integroituminen pakkausteollisuuden tai PTA:n valmistajien kanssa. Kuten 205 kappaleessa todettiin, näitä seikkoja analysoitiin ja ne havaittiin perusteettomiksi. Lisäksi kyseisten raaka-aineiden tuottajien kanssa vertikaalisesti integroituneiden yritysten tarkastuksen yhteydessä havaittiin, että ne eivät saaneet suhteellista etua, koska siirrot tehtiin markkinahintaan. Edellä esitetyn perusteella väite, jonka mukaan unionin tuotannonala on suojautunut kilpailulta, hylättiin.

▼B

(209) Lopuksi jotkin osapuolet väittivät, että mitkään tekijät eivät tukeneet päätelmää, jonka mukaan Intian vientikapasiteetti voi kohdistua unionin markkinoille halvoin hinnoin, kun otetaan huomioon, että i) kotimainen kysyntä Intiassa on kasvussa ja sen odotetaan kasvavan, ii) PETiä on saatavilla yli kotimaisen kulutuksen, mutta kilpailu vientimarkkinoilla ei ole johtanut vientiin epänormaalin alhaisin hinnoin, iii) Aasian tuotantokapasiteetin kasvulla vastataan maailmanlaajuisesti odotettavaan kysynnän kasvuun. On huomattava, että tämän tutkimuksen havainnot osoittavat, että ennakoitu kapasiteetin kasvu osoittaa tuotantokapasiteetin kasvavaa ylijäämää kotimarkkinoiden kysyntään nähden. Lisäksi Intian hinnat kolmansien maiden markkinoilla olivat alhaisemmat kuin Intian unioniin suuntautuvan tuonnin hinnat. Edellä 189–199 kappaleessa kuvattujen havaintojen perusteella on todennäköistä, että Intiasta tuleva tuettu tuonti kohdentuu unionin markkinoille merkittävässä määrin ja alle unionin tuotannonalan keskimääräisten hintojen, jos tasoitustoimenpiteiden annetaan raueta. Näillä perusteilla osapuolten väitteet hylätään.

8. **Vahingon toistumista koskevat päätelmät**

(210) Edellä esitetyn perusteella päätellään, että Intiasta suunnattaisiin unionin markkinoille merkittäviä tuontimääriä tuetuin hinnoin, jos tasoitustoimenpiteet kumotaan. Tuetun tuonnin jatkumisen vuoksi tuontihinnat alittaisivat erittäin todennäköisesti unionin tuotannonalan hinnat. Tämän tuonnin hinnat laskevat todennäköisesti edelleen, jos intialaiset vientiä harjoittavat tuottajat pyrkivät kasvattamaan markkinaosuuttaan. Tämä mitä todennäköisimmin pahentaisi unionin tuotannonalaan kohdistuvaa hintapainetta, millä olisi kielteinen vaikutus sen tilanteeseen.

(211) Unionin tuotannonalan tilanne koheni tarkastelujaksolla etenkin tuottavuuden ja kapasiteetin käyttöasteen sekä voittomarginaalien osalta, jotka olivat tarkastelua koskevalla tutkimusajanjaksolla lähellä alkuperäisessä tutkimuksessa vahvistettua tavoitevoittotasoa. Sen vuoksi voidaan päätellä, että unionin tuotannonalalle ei aiheutunut merkittävää vahinkoa tarkastelua koskevalla tutkimusajanjaksolla, vaikka se olikin edelleen riskialttiissa tilanteessa. Kun kuitenkin otetaan huomioon Intiasta tulevan tuonnin todennäköinen merkittävä kasvu tuetuilla hinnoilla, jotka todennäköisesti alittavat unionin tuotannonalan myyntihinnat, päätellään, että tilanne erittäin todennäköisesti heikkenisi ja merkittävä vahinko aiheutuisi uudelleen, jos toimenpiteiden annettaisiin raueta.

G. **UNIONIN ETU**

(212) Perusasetuksen 31 artiklan mukaisesti tutkittiin, onko nykyisten tasoitustoimenpiteiden voimassa pitäminen kaiken kaikkiaan unionin edun vastaista. Unionin etua määritettäessä arvioitiin kaikki asiaan liittyvät etunäkökohdat. Kaikille asianomaisille osapuolille annettiin tilaisuus esittää näkökantansa perusasetuksen 31 artiklan 2 kohdan mukaisesti.

▼B

(213) On muistettava, että toimenpiteiden käyttöönottoa ei alkuperäisessä tutkimuksessa eikä edellisessä toimenpiteiden voimassaolon päättymistä koskevassa tarkastelussa pidetty unionin edun vastaisena. Analyysi edellisessä tarkastelussa suoritettiin tilanteessa, jossa toimenpiteet olivat jo olleet voimassa, joten arvioinnissa otettiin huomioon, oliko nykyisillä toimenpiteillä mahdollisesti kohtuuttoman kielteinen vaikutus asianomaisiin osapuoliin.

(214) Tämän perusteella tutkittiin, onko olemassa pakottavia syitä, joiden nojalla olisi pääteltävä, että tasoitustoimenpiteiden voimassa pitäminen ei juuri tässä tapauksessa ole unionin edun mukaista siitäkin huolimatta, että päätelmien mukaan tuettu tuonti todennäköisesti jatkuu ja vahinko toistuu.

1. **Unionin tuotannonalan etu**

(215) Intiasta tulevaa tuontia koskevien tasoitustoimenpiteiden jatkaminen auttaisi unionin tuotannonalaa jatkamaan käynnissä olevia rakenneuudistuksia ja lujittamaan vasta hiljattain parantunutta taloudellista tilannettaan, koska näin pystyttäisiin välttämään se, että unionin tuotannonala joutuisi alttiiksi Intiasta tulevan tuetun tuonnin huomattaville määrille, mitä se ei kestäisi. Näin ollen unionin tuotannonala hyötyisi edelleen nykyisten tasoitustoimenpiteiden voimassa pitämisestä.

(216) Sen vuoksi päätellään, että Intian vastaisten tasoitustoimenpiteiden pitäminen voimassa olisi unionin tuotannonalan edun mukaista.

2. **Unionin etuyhteydettömien tuojien etu**

(217) Yksikään etuyhteydettömistä tuojista ei toiminut yhteistyössä tutkimuksessa. Voimassa olevista toimenpiteistä huolimatta tuonti Intiasta jatkui ja lähes kaksinkertaistui tarkastelujaksolla.

(218) Myös muista kolmansista maista, joihin ei sovellettu toimenpiteitä, tuli tuontia, jonka markkinaosuus oli merkittävä tarkastelua koskevalla tutkimusajanjaksolla (ks. 149 kappale). Vaikka toimenpiteet olivatkin voimassa, tuojilla oli näin ollen vaihtoehtoisia hankintalähteitä.

(219) Koska ei ole näyttöä siitä, että voimassa olevat toimenpiteet olisivat merkittävästi vaikuttaneet tuojiin, voidaan päätellä, että toimenpiteiden jatkaminen ei ole vastoin EU:n tuojien etua.

3. **Unionin raaka-aineiden toimittajien etu**

(220) Tarkasteltavana olevan tuotteen valmistuksessa tarvittava raaka-aine on PTA/MEG. Kaksi viidestä tiedossa olleesta raaka-aineen toimittajasta (yksi PTA:n ja yksi MEG:n toimittaja) toimi tutkimuksessa yhteistyössä ja vastasi kyselylomakkeeseen. Molemmat raaka-aineen toimittajat ilmoittivat tukevansa toimenpiteiden jatkamista.

(221) Tutkimuksessa kävi ilmi, että yhteistyössä toiminut PTA:n tuottaja edusti merkittävää osaa PTA-ostoista, joita otokseen valitut unionin tuottajat tekivät tarkastelua koskevalla tutkimusajanjaksolla. Koska PTA:ta ei unionissa käytetä muuhun kuin PET:n tuotantoon, on kohtuullista olettaa, että PTA:n tuottajat ovat suureksi osaksi riippuvaisia PET-teollisuudesta.

▼B

(222) Yhteistyössä toimineen MEG-toimittajan osalta taas MEG edusti suhteellisen pientä osaa sen liikevaihdosta tarkastelua koskevalla tutkimusajanjaksolla. PET ei ole MEGin ainoa tai edes pääasiallinen mahdollinen käyttötarkoitus, ja siksi MEGin tuottajat eivät ole yhtä riippuvaisia PET-teollisuuden tilanteesta. Tämän vuoksi katsotaan, että Intiasta tuetusti tulevaa tuontia koskevien toimenpiteiden jatkamisella olisi myönteinen joskin todennäköisesti vähäinen vaikutus MEG:n toimittajiin.

(223) Väitteen mukaan raaka-aineen toimittajat eivät ole riippuvaisia PET:n unionin tuottajista, etenkin koska väitettiin, että kaksi neljästä otokseen valitusta unionin tuottajasta itse asiassa toi raaka-ainetta.

(224) Tutkimuksessa kävi ilmi tästä väitteestä, että tuotu raaka-aine oli pääasiassa MEG:tä, jota voidaan käyttää myös muihin kuin PET-sovelluksiin. Ei ollut mitään viitteitä siitä, että PTA:ta olisi tuotu unioniin muita kuin erittäin vähäisiä määriä. Sen vuoksi tämä väite ei vaikuta päätelmiin, jotka koskevat PTA:n tuottajien riippuvuutta unionin PET-tuotannosta.

(225) Tämän vuoksi katsotaan, että Intiasta tuetusti tulevaa tuontia koskevien toimenpiteiden jatkaminen hyödyttäisi PTA:n tuottajia ja myös MEG:n toimittajia, joskin vähemmässä määrin. Näin ollen Intiasta tulevaa tuontia koskevien toimenpiteiden jatkaminen ei olisi vastoin raaka-aineen toimittajien etua.

(226) Ilmoittamisen jälkeen jotkin osapuolet väittivät, että PTA:ta vietiin, minkä vuoksi PTA:n tuottajien ei katsottu olevan riippuvaisia unionin tuotannonalasta. Väitteen tueksi ei kuitenkaan esitetty mitään näyttöä. Tämän vuoksi osapuolten väite hylättiin perusteettomana.

(227) Samat osapuolet väittivät lisäksi, että toimenpiteiden poistamisella ei ole mitään vaikutusta PTA:n tuottajiin, koska yhteistyössä toimivat käyttäjät eivät väitteen mukaan siirry käyttämään tuontia vaan hankkivat PET:n edelleen unionin tuotannonalalta. Sen vuoksi PTA:n kulutus unionissa pysyy samalla tasolla. Tutkimuksen havaintojen perusteella unionin tuotannonala menetti edelleen markkinaosuuttaan tuonnin vuoksi tarkastelujaksolla; Tämä osoittaa, että siirtyminen tuonnin käyttöön ei ole hypoteettista (ks. 164 kappale). Näin ollen osapuolten väite hylättiin.

4. **PET-kierrätysteollisuuden etu**

(228) Unionin tuotannonala väitti, että kierrätysteollisuuden tilanne riippuu uuden (kierrättämättömän) PET:n kestävästä hinnasta unionin markkinoilla. Väitteen tueksi esitettiin eurooppalaisen muovinkierrättäjien järjestön lehdistötiedote, jonka mukaan uutta PET:tä koskevien toimenpiteiden poistaminen saattaisi pahentaa entisestään kierrätysteollisuuden tilannetta.

▼B

(229) Jotkin osapuolet kiistivät sen, että kierrätysteollisuuden tilanne on riippuvainen uuden PET:n kestävästä hinnasta unionin markkinoilla; ne väittivät, että uuden ja kierrätetyn PET:n hinnat eivät liittyneet toisiinsa. Väitteen mukaan kierrätettyä PET:tä käytetään pääasiassa polyesterikuidun tuotantoon, minkä vuoksi sitä ei voida yhdistää uuden PET:n hintakehitykseen. Lisäksi huomautettiin, että kierrätys-PET:n tuotanto on täysin pullottajien tukemaa, joten tuotannonala ei ole riippuvainen PET:n tuottajista. Lopuksi on vielä huomautettava, että kierrätysteollisuus ei ilmoittautunut asianomaiseksi osapuoleksi tässä tutkimuksessa.

(230) Koska kierrätysteollisuus ei ilmoittautunut tässä tutkimuksessa, yhtäkään edellä esitetyistä väitteistä ei voitu tarkistaa tosiasiallisiin lukuihin nähden. Sen vuoksi katsotaan, että voimassa olevat toimenpiteet eivät yleisesti olisi vastoin unionin kierrätysteollisuuden etua.

5. **Käyttäjien etu**

(231) Tarkasteltavana olevaa tuotetta käytetään pääasiassa veden ja muiden virvoitusjuomien pullojen tuottamiseen. Sen käyttö muiden pakkausten (elintarvikepakkausten, kalvojen jne.) tuotannossa on suhteellisen vähäistä. Pullot valmistetaan polyeteenitereftalaatista kahdessa vaiheessa: i) ensin valmistetaan esimuotit ruiskuttamalla niihin PET:tä ja ii) myöhemmin esimuotit kuumennetaan ja puhalletaan pulloiksi. Pullojen valmistus voi olla integroitu prosessi (sama yritys ostaa PET:tä, valmistaa esimuotin ja puhaltaa sen pulloksi), tai se voi käsittää vain jälkimmäisen vaiheen (esimuotin puhaltamisen pulloksi). Esimuottien kuljettaminen on suhteellisen helppoa, koska ne ovat pieniä ja kestäviä, kun taas tyhjät pullot ovat särkyviä ja kokonsa vuoksi erittäin kalliita kuljettaa.

(232) Tällä perusteella on määritetty voimassaolevien toimenpiteiden vaikutusten tutkimiseksi kaksi jatkojalostuskäyttäjien tärkeintä ryhmää: i) jatkojalostajat ja/tai pullontekijät, jotka jalostavat PET-granulaatit esimuoteiksi (tai pulloiksi) ja myyvät ne jatkojalostuskäsittelyyn, ja ii) pullottajat, jotka täyttävät (ja puhaltavat) pullot esimuoteista; tähän ryhmään kuuluu enimmäkseen kivennäisveden ja virvoitusjuomien tuottajia. Pullotusyritykset ovat usein mukana PET:hen liittyvässä liiketoiminnassa joko integroidun pullonvalmistusprosessin kautta tai siten, että niillä on jalostuskorvaussopimus (tolling agreement) alihankkijoina toimivien jalostajien ja/tai pullonvalmistajien kanssa, joille ne neuvottelevat PET:n hinnat tuottajan kanssa (soft tolling) tai joille ne jopa ostavat PET:n omia pullojaan varten (hard tolling).

(233) Tutkimuksessa toimi yhteistyössä 17 yritystä (5 jatkojalostajaa ja 12 pullottajaa), jotka toimittivat tietoja kyselylomakkeessa. Yhteistyössä toimineiden jatkojalostajien osuus oli 22,7 prosenttia ja pullottajien 13 prosenttia PET:n kokonaiskulutuksesta unionissa. Pullottajien vastaukset tulivat kansainvälisten yritysten eri sivuliikkeistä (nk. tuotemerkin omistajat).

▼B

(234) Tutkimuksessa on vahvistettu, että yhteistyössä toimineet käyttäjät hankkivat PET:tä pääasiassa unionin tuottajilta ja vain vähäinen osuus hankittiin tuonnin kautta. Intiasta tulevan tuonnin osuus oli noin puolet tästä tuonnista ja näin ollen erittäin pieni osuus hankitusta PET:stä. Myös muista kolmansista maista, joihin ei sovellettu toimenpiteitä, tuli kuitenkin tuontia, jonka markkinaosuus oli merkittävä tarkastelua koskevalla tutkimusajanjaksolla (ks. 149 kappale). Vaikka toimenpiteet olivatkin voimassa, käyttäjillä oli näin ollen vaihtoehtoisia hankintalähteitä.

6. **Käyttäjäteollisuuden väitteet**

(235) Käyttäjät väittivät, että PET:n huomattavat hinnankorotukset viime vuosina ovat vaikuttaneet niihin merkittävästi, koska nykyisessä taloudellisessa ympäristössä ne eivät voi siirtää näitä hinnankorotuksia vähittäismyyjien ja kuluttajien maksettavaksi. Väitteen mukaan hinnankorotukset ovat yhteistulosta monien vuosien aikana sovelletuista kaupan suojatoimenpiteistä, jotka ovat suojanneet unionin tuottajia tuonnin aiheuttamalta kilpailulta aikana, jona unionin PET-teollisuudesta tuli keskitetympää ja integroituneempaa. Käyttäjät väittivät, että tämän tuloksena voimassa olevat toimenpiteet – niiden väitetyn vaikutuksen vuoksi PET:n hintaan – ovat vastuussa jalostusteollisuuden työllisyystilanteen, T&K:n ja vientimarkkinoiden kilpailukyvyn heikkenemisestä, ja vaikutus on ollut akuutimpi pk-yrityksiin. Lisäksi väitettiin, että voimassaolevien toimenpiteiden vuoksi menetettyjen työpaikkojen määrä ylittää unionin PET-teollisuudessa tällä hetkellä työskentelevien määrän.

6.1 *Hintaherkkyys ja käyttäjien kustannusrakenne*

(236) Tarkasteltaessa jatkojalostajien herkkyyttä PET:n hinnoille havaittiin, että PET:n osuus niiden kokonaiskustannuksista oli noin 80 prosenttia. Sen vuoksi PET:tä pidetään erittäin merkittävänä kustannuseränä tämäntyyppisessä toiminnassa. Lisäksi jatkojalostusteollisuuden havaittiin olevan melko pirstoutunut, ja sillä oli suhteellisen heikko neuvotteluasema suuriin pullottajiin nähden ja rakenteellisia ongelmia, jotka ovat tyypillisiä perushyödyketeollisuudelle. Tämän vuoksi sektorilla oli havaittavissa kasvavaa suuntausta vertikaalisen integroitumiseen pullottajien kanssa ja jalostuskorvaussopimusten (tolling agreement) käyttöön; jalostusmaksut taataan ja pullottajat neuvottelevat ja maksavat PET:n hinnan näiden sopimusten perusteella. Arvioiden mukaan merkittävä osa PET:n ostoista unionin markkinoilla on suoraan suurten pullottajien valvonnassa. Koska esimuotteja koskeviin sopimuksiin sisältyy usein mekanismi PET:n hintavaihtelujen huomioon ottamiseksi, PET:n hintakehitys vaikuttaa yhä vähemmän jatkojalostajiin.

(237) Ilmoittamisen jälkeen jotkin käyttäjät kiistivät päätelmän, jonka mukaan jalostuskorvaussopimusten ja hintamallien käyttö oli lisääntynyt. Asiakirjoissa olevat tiedot vahvistivat tällaisen suuntauksen. Tästä syystä väite hylättiin.

▼B

(238) Väitteen mukaan voimassa olevat toimenpiteet aiheuttaisivat vahinkoa jatkojalostajille, jos samanlaisia toimenpiteitä sovellettaisiin esimuottien tuontiin unioniin. Väitettiin, että alueilla, jotka ovat lähellä unionin rajaa sellaisten kolmansien maiden kanssa, joissa ei ole voimassa olevia toimenpiteitä PET:n tuontia kohtaan Intiasta, on kannustin siirtää esimuottien tuotanto muualle ja tuoda ne ilman PET:tä koskevia tasoitustoimenpiteitä unioniin. On tunnustettava, että tällaiselle menettelylle on jossakin määrin taloudellisia perusteita. Kun kuitenkin otetaan huomioon kuljetuskustannukset, toiminnan muualle siirtäminen tapahtuu todennäköisesti ainoastaan lyhyillä etäisyyksillä. Toimenpiteiden väitettyä kielteistä vaikutusta joihinkin jatkojalostajiin pidetään tämän vuoksi kaiken kaikkiaan vähäisenä.

(239) PET:n hintojen vaikutuksesta pullottajiin voidaan todeta, että ilmoitettujen lukujen perusteella PET:n osuuden arvioidaan olevan keskimäärin (painotettuna) 9 prosenttia pullotettujen virvoitusjuomien kokonaiskustannuksista ja 12 prosenttia pullotettujen kivennäisvesien kokonaiskustannuksista. Tämä osoittaa, että PET ei ole tärkein kustannuskomponentti pullotusteollisuudessa.

(240) Lisäksi tutkimuksessa vahvistettiin, että PET oli pullottajien suosima muttei suinkaan yksinomainen pakkausmateriaali. PET-tuotteiden osuus veden pullottajien liikevaihdosta oli 75 prosenttia ja virvoitusjuomien tuottajien liikevaihdosta 50 prosenttia. Lisäksi tutkimuksessa kävi ilmi, että monien suurten pullottajien (tuotemerkkien omistajien) ja PET:n tuottajien väliset sopimukset perustuivat malliin, jossa hintaa mukautettiin PET:n raaka-aineiden hintojen vaihtelun huomioon ottamiseksi. Tämä vahvistaa sitä, että suurilla ja näin ollen edustavimmilla pullottajilla on neuvotteluvaltaa PET:n tuottajien jalostusmarginaalin osalta.

(241) Ilmoittamisen jälkeen jotkin käyttäjät toisivat väitteensä, joka mukaan PET on peruskustannustekijä jatkojalostajille ja virvoitusjuoma- ja pullovesiteollisuudelle ja että tätä koskevat päätelmät olivat virheellisiä eivätkä perustuneet ilmoitettuihin tietoihin. Jatkojalostajien tilannetta analysoitiin erikseen, ja niiden tapauksessa huomautus on perusteeton (ks. 236 kappale). Pullottajien tilanteen arvioinnin osalta vahvistetaan, että tutkimuksessa määritetyt kustannussuhteet perustuvat yhteistyössä toimineiden pullottajien ilmoittamiin lukuihin, ja määrittäminen on tehty menetelmällä, joka on kaikkien osapuolten tiedossa. Määritetyt kustannussuhteet olivat yhdenmukaisia aiemmissa samaa tarkasteltavaa tuotetta koskevissa tutkimuksissa saatujen tulosten kanssa. ([1]) Osapuolten väitteitä pidettiin näin ollen perusteettomina.

([1]) Esim. komission asetus (EU) N:o 473/2010 (EUVL L 134, 1.6.2010, s. 25), neuvoston asetus (EY) N:o 192/2007.

▼B

(242) Ilmoittamisen jälkeen jotkin osapuolet väittivät, että yrityskohtaisten tietojen perustekijät ja yritysten ilmoittamat tiedot eivät tulleet esiin unionin etua koskevassa analyysissä. Käytetyt tiedot olivat niitä, jotka käyttäjät ilmoittivat kyselylomakevastauksissaan. Laskentamenetelmästä ilmoitettiin kaikille asianomaisille osapuolille. Tämän perusteella väite hylättiin.

(243) Tutkimuksessa vahvistettiin myös, että tarkastettujen pullottajien arvioimien PET:n hintojen odotettujen ja/tai toivottujen alennusten perusteella toimenpiteiden poistaminen saisi aikaan mitättömiä kustannusvähennyksiä pullottajille. Näiden PET:n hinnan laskua ja vahvistettuja kustannussuhteita koskevien arvioiden perusteella kustannusten laskun laskettiin olevan 0,3–0,7 prosenttia pullottajien kokonaiskustannuksista PET:hen liittyvässä toiminnassa.

(244) Ilmoittamisen jälkeen jotkin käyttäjät kiistivät tämän päätelmän ja väittivät, että mahdolliset kustannussäästöt olisivat merkittäviä. Jotkin käyttäjät esittivät uusia arvioita toimittamatta mitään uutta näyttöä. On korostettava, että mahdolliset säästöt ovat hypoteettisia, kuten jotkin käyttäjätkin myönsivät. Jatkojalostajien osalta ei esitetty mitään määrällisiä tietoja mahdollisista säästöistä. Pullottajien osalta katsottiin, että jos väitetty PET:n hinnanalennus toteutuu, 0,3–0,7 prosentin säästöjä kokonaiskustannuksista ei voida pitää merkittävinä, kun otetaan huomioon pullottajien kustannusrakenne. Koska mitään uutta näyttöä ei esitetty, väite hylättiin perusteettomana.

(245) Väitettiin, että joillakin pulloveden tuottajilla on sisäisiä heikkouksia, jotka johtuvat oikeudellisista vaatimuksista, joiden mukaan lähdevesi on pullotettava lähteellä ja sitä saa hyödyntää vain rajoitettuja määriä. Sektoria hallitsevat pk-yritykset, millä on vaikutusta kyseisten yritysten kustannusrakenteeseen. Myös lopputuotteiden hinnoissa on havaittu vaihtelua eri jäsenvaltioiden välillä paikallisen väestön ostovoimasta riippuen. Näillä perusteilla katsotaan, että PET:n hintojen mahdollisella laskulla, jos toimenpiteet poistettaisiin, olisi enemmän vaikutusta pullotusteollisuuden tähän osaan.

6.2 *Väitetyt unionin tuotannonalan korkeat hinnat ja voitot*

(246) Jotkin osapuolet väittivät, että unionin PET:n tuottajien korkeat hinnat ja korkeat marginaalit olivat vuonna 2011 tapahtuneiden hinnankorotusten syynä. Väitteen tueksi esitettiin vertailu PET:n hinnoista ja niiden vaikutuksesta raaka-aineeseen unionissa suhteessa tilanteeseen Aasian markkinoilla ja Yhdysvalloissa. Väitettiin, että tilanne oli tulosta kaupan korjaavien toimien kumuloitumisesta.

▼B

(247) On huomattava, että PET:n hinnan kohoaminen vuonna 2011 samoin kuin sen lasku vuonna 2009 oli maailmanlaajuinen ilmiö, jonka taustalla oli raaka-aineiden kustannusten kehitys (ks. 155 kappale). Osapuolten toimittamat tiedot osoittivat järjestelmällisesti erittäin tiiviin korrelaation PET:n hintojen kehityksessä Euroopassa, Aasiassa ja USA:ssa. PET:n hinnoissa eri puolilla maailmaa on kuitenkin hintaeroja, jotka liittyvät moniin syihin, etenkin kullekin alueelle ominaiseen kustannusrakenteeseen. Väitetystä korkeasta marginaalista unionissa on huomattava, että poikkeusolosuhteissakin vuoden 2010 lopulla ja vuoden 2011 alussa unionin tuotannonala pääsi juuri ja juuri voittoon, jota voidaan pitää kohtuullisena tämäntyyppiselle teollisuudelle. Mitään näyttöä korkeasta voitosta ei havaittu. Sen vuoksi väitteet, jotka koskivat PET:n "korkeita" hintoja ja "korkeaa" marginaalia unionissa toimenpiteiden voimassaolon vuoksi, oli hylättävä.

(248) Ilmoittamisen jälkeen jotkin osapuolet toistivat väitteensä, jonka mukaan hinnat unionissa olivat perusteettoman korkeat, ja tämä osoittaa polkumyyntitoimenpiteiden kertymistä markkinoilla, joilla unionin tuottajat ovat keskittyneet, jotka ovat vertikaalisesti integroituneet ja joilla rajallinen tuotanto ei pysty vastaamaan kulutukseen. Lisäksi väitettiin, että myös hintatiedot osoittavat, että korkeammat hinnat unionissa eivät heijasta raaka-aineiden korkeampia kustannuksia. On huomattava, että unionin tuotannonalan keskittymistä, vertikaalista integroitumista ja tuotantokapasiteettia koskevia väitteitä käsiteltiin jo 207 ja 259 kappaleessa. Näiden tekijöiden väitetystä vaikutuksesta PET:n hintoihin unionissa on muistettava, että PET:n hintakehityksen taustalla on raaka-aineiden hinta, ja raaka-aineiden osuus PET:n kustannuksista on jopa 90 prosenttia (ks. 173 kappale). PET:n hinnannousu vuosina 2010 ja 2011 oli maailmanlaajuinen ilmiö (ks. 172 kappale). Osapuolten väitteitä pidettiin näin ollen perusteettomina.

(249) Väitteestä, joka koskee unionin PET-hintojen ja Aasian ja Yhdysvaltojen hintojen välistä eroa, havaittiin – 244 kappaleessa jo esitettyjen havaintojen lisäksi – että hinnat Yhdysvaltojen ja unionin markkinoiden välillä vaihtelivat, mutta vaihtelu oli kuitenkin kohtuullista. Unionin hinnat eivät olleet järjestelmällisesti korkeampia, kuten väitettiin. Unionin ja Aasian markkinoiden havaittiin olevan hyvin erilaisia kustannusrakenteen osalta, mikä liittyi etenkin markkinoiden kokoon ja mittakaavaetuihin, raaka-aineiden saantiin sekä kapasiteettiin. Sen vuoksi näiden markkinoiden välisten keskimääräisten hintojen vertaaminen ei ollut merkityksellistä. Osapuolten väitettä pidettiin näin ollen perusteettomana.

(250) Jotkin osapuolet väittivät myös, että unionissa hintojen ja raaka-ainekustannusten välinen ero oli suurempi kuin Yhdysvalloissa tai Aasiassa. Tämän eron vertailu noudattelee samaa logiikkaa kuin hintojen vertailu eri alueellisilla markkinoilla sillä erotuksella, että raaka-aineen hintojen vaihtelu eri alueellisilla markkinoilla otetaan

▼B

huomioon. Markkinoiden rakenteelliset erot voivat kuitenkin selittää eroja jalostusmaksuissa. Unionin tuotannonalan poikkeuksellista voittoa vuosien 2010 ja 2011 vaihteessa selitetään 179 kappaleessa. Missään näistä tilanteista toimenpiteillä ei havaittu olevan vaikutusta. Sen vuoksi osapuolten väite hylättiin.

(251) Samat osapuolet väittivät myös, että unionin suurin tuottaja veloitti unionissa korkeampia hintoja kuin muilla markkinoilla ja sai vuonna 2010 unionissa suuremmat tulot kuin muualla. Tähän liittyen katsotaan, että on taloudellisesti perusteltua, että kansainvälisellä yrityksellä on eri kustannusrakenne ja näin ollen eri hinnat eri alueellisilla markkinoilla. Poikkeuksellisia kannattavuustasoja vuosien 2010 ja 2011 vaihteessa selitettiin 179 kappaleessa. Tällä perusteella väite hylättiin.

6.3 *Käyttäjien taloudellinen tilanne ja toimenpiteiden väitetty vaikutus*

(252) Lisäväitteitä esitettiin käyttäjäteollisuuden taloudellisen tilanteen heikkenemisestä, kuten tuotantolaitosten sulkemisesta ja työllisyyden vähenemisestä. Väitettiin, että tämä oli seurausta PET:n hinnankorotuksesta. Lisäksi väitettiin, että eurooppalaisten johtavien tuotemerkkien kilpailukyky oli hävinnyt, koska niiden vienti kolmansiin maihin oli suorassa kilpailussa sellaisten pullotettujen tuotteiden kanssa, jotka saivat etua PET:n kansainvälisistä hinnoista.

(253) On huomattava, että yhteistyössä toimineiden käyttäjien toimittamien tietojen perusteella käyttäjäsegmentin ei havaittu toimivan tappiollisesti, vaikka kannattavuustaso laski yleisesti tarkastelua koskevalla tutkimusajanjaksolla. Käyttäjäteollisuuden voittomarginaalin, joka määritettiin kyselylomakevastausten perusteella menetelmällä, joka ilmoitettiin kaikille osapuolille, havaittiin olevan samalla tasolla kuin unionin tuotannonalalle tarkastelua koskevalla tutkimusajanjaksolla vahvistetun kannattavuuden. Kaksi tarkastettua yritystä (pullottaja) ilmoitti, että niiden tuotantomäärät ja kannattavuus olivat kasvaneet tarkastelujaksolla. Joidenkin jatkojalostajien havaittiin toimivan tiukoilla marginaaleilla, ja joissakin tapauksissa oli rakenteellisia ja rahoituksellisia vaikeuksia. Tältä osin ei kuitenkaan pystytty vahvistamaan suoraa yhteyttä voimassa oleviin toimenpiteisiin. Samoin pullottajien taloudellisen tilanteen heikkeneminen oli yhteydessä vuonna 2011 aiheutuneeseen tilanteeseen, kun PET:n hinnat nousivat yhtäkkisesti eikä hintojen nousua voitu siirtää vähittäismyyjien maksettavaksi talouden laskusuhdanteessa. On vahvistettu, että käyttäjäteollisuuden tilanne heikkeni tietyssä määrin vuonna 2011, mutta heikkenemisen ja toimenpiteiden voimassaolon välistä yhteyttä ei osoitettu, etenkin kun otetaan huomioon, että toimenpiteet ovat olleet voimassa vuodesta 2000.

▼B

(254) Ilmoittamisen jälkeen jotkin osapuolet kiistivät päätelmän, jonka mukaan käyttäjäteollisuus ei tehnyt tappiota. Osapuolet väittivät myös, että käyttäjien voittomarginaalit olivat alemmat kuin unionin tuotannonalan. Käyttäjäteollisuuden kannattavuuden arvioinnin osalta voidaan todeta, että yhteistyössä toimineilta käyttäjiltä kerätyt tiedot olivat väitteen vastaisia. Menetelmästä ilmoitettiin osapuolille. Jotkin yhteistyössä toimineet käyttäjät saattoivat olla tappiollisia, mutta käyttäjäteollisuuden toiminnan kokonaisuudessaan havaittiin olevan kannattavaa. Jos PET:n hintojen korotuksen havaittiin olevan yksi käyttäjien kannattavuuteen vaikuttava tekijä, mitään yhteyttä toimenpiteiden ja kyseisten yritysten kannattavuuden välillä ei kuitenkaan esitetty. Käyttäjien ja unionin tuotannonalan voittomarginaalien vertailua koskevan väitteen tueksi ei esitetty mitään näyttöä. Unionin tuotannonalan kannattavuuden vaihtelun vuoksi (ks. 176–179 kappale) näiden kahden segmentin välistä vertailua ei pidetty yksiselitteisenä. Molemmilla segmenteillä oli nähtävissä samantasoinen kannattavuus tarkastelua koskevalla tutkimusajanjaksolla (ks. 253 kappale). Tämän vuoksi osapuolten huomautukset hylättiin perusteettomina.

(255) Unionin pullotetun kivennäisveden/virvoitusjuomien tuottajien viennin kilpailukyvyn väitetystä häviämisestä voidaan todeta, että väitteen tueksi ei esitetty mitään näyttöä eikä yhteyttä voimassa oleviin toimenpiteisiin osoitettu.

(256) Ilmoittamisen jälkeen osapuolet toistivat, että PET:n kohoavilla hinnoilla on negatiivinen vaikutus pulloveden viennin kilpailukykyyn. On totta, että muun muassa PET:n hinnannousulla voi olla negatiivista vaikutusta pulloveden viennin kilpailukykyyn. Koska PET:n hinnannousun ja kyseisten toimenpiteiden välillä ei kuitenkaan havaittu yhteyttä, koska PET:n hinnat johtuvat ensisijaisesti raaka-aineiden hinnoista, väitteen mukaista toimenpiteiden vaikutusta kilpailukyvyn heikkenemiseen ei voitu hyväksyä.

(257) Toimenpiteiden väitetystä vaikutuksesta työllisyyteen tutkimuksessa kävi ilmi, että käyttäjäteollisuuden tarkistetut työpaikkamenetykset liittyivät pääasiassa tuottavuus- ja tehokkuusetuihin ja osa koski tilapäisen henkilöstön vähennyksiä.

(258) Ilmoittamisen jälkeen jotkin osapuolet kiistivät tämän päätelmän sillä perusteella, että siinä ei tullut esiin koko sektorin tilanne. Edellä 254 kappaleessa kuvattujen seikkojen lisäksi on huomattava, että jatkojalostajien ilmoittama työpaikkojen kokonaismäärä lisääntyi huomattavasti, eikä yksikään niistä ilmoittanut työpaikkojen menetyksistä. Pullottajien väitetyt työpaikkojen menetykset johtuvat PET:n hinnan kohoamisesta. PET:n hinnan kohoaminen on kuitenkin maailmanlaajuinen ilmiö, eikä työpaikan menetysten ja toimenpiteiden välistä yhteyttä vahvistettu. Lisäksi käyttäjien

▼B

kyselylomakkeessa ilmoittamista työpaikkojen menetyksistä 90 prosenttia keskittyi kolmeen yritykseen. Yksi näistä – tarkastettu käyttäjä, jonka osuus ilmoitetuista työpaikkojen menetyksistä oli huomattava – lisäsi merkittävästi tuotantomäärien tarkastelujaksolla, joten sen työpaikkojen menetykset liittyvät tuottavuuden kasvuun. Muiden kahden yrityksen kannattavuusmarginaalien havaittiin olevan korkeimmat segmentin yhteistyössä toimineista osapuolista ja ylittävän unionin tuotannonalan voittotavoitteen. Väitteet oli sen vuoksi hylättävä.

6.4 *Muut väitteet*

(259) Ilmoittamisen jälkeen jotkin osapuolet väittivät, että unionin tuottajilla ei ole riittävää kapasiteettia kysynnän tyydyttämiseen. On huomattava, että unionin tuotannonala käytti tuotantokapasiteetistaan 86 prosenttia tarkastelua koskevalla tutkimusajanjaksolla ja että sillä on riittävästi käyttämätöntä kapasiteettia kaiken PET:n kotimarkkinakulutuksen kattamiseksi. Lisäksi muista maista, joihin sovelletaan tai ei sovelleta toimenpiteitä, tulee edelleen tuontia, joka on lisääntymässä. Toimenpiteiden voimassaolo Etelä-Korean tapauksessa on päättynyt ja toimenpiteet poistetaan Malesiasta ja Indonesiasta peräisin olevan tarkasteltavana olevan tuotteen tuonnissa. PET-kierrätysteollisuus voi lisäksi tarjota uuden PET-hankintalähteen PET:n kysynnän kattamiseksi unionissa. Näistä syistä väitteitä, jotka koskivat käyttäjille aiheutuvia ongelmia unionin riittämättömän tuotannon vuoksi, ei pidetty perusteltuina.

(260) Ilmoittamisen jälkeen jotkin käyttäjät väittivät, että analyysissä ei käsitelty tarkasteltavana olevaan tuotteeseen kohdistuvien toimenpiteiden kumuloitumisen kielteistä vaikutusta. Väitteestä on todettava, että tasoitustoimenpiteillä vain korjataan vahvistetun tuetun myynnin vahingollisia vaikutuksia. Väitetyn "kumuloitumisen" vaikutuksesta ei ollut näyttöä. Päinvastoin, voimassa olevista toimenpiteistä huolimatta tuonti maista, joihin sovelletaan polkumyyntitoimenpiteitä, jatkui edelleen, ja tämän tuonnin määrä jopa lisääntyi tarkastelujaksolla. Myös maista, joihin ei sovelleta toimenpiteitä, tuli tuontia, joka on kasvussa merkittävästikin. Näin ollen osapuolten väite hylättiin.

7. **Unionin etua koskevat päätelmät**

(261) Päätelmänä voidaan todeta, että Intiasta tulevaa tuontia koskevien tasoitustoimenpiteiden jatkamisen odotetaan tarjoavan unionin tuotannonalalle mahdollisuuden parantaa ja vakauttaa taloudellista tilannettaan viime vuosina tehtyjen investointien ja toiminnan vakauttamisen jälkeen.

(262) Katsotaan myös, että unionin tuotannonalan kohentuneesta taloudellisesta tilanteesta saattaisi olla etua PTA:n tuottajille ja vähemmässä määrin MEG:n tuottajille unionissa.

▼B

(263) Joidenkin käyttäjien taloudellinen tilanne on heikentynyt edellisen tarkastelun jälkeen, ja hiljattaisten PET:n hinnannousujen havaittiin vaikuttaneen kielteisesti etenkin pienempiin pulloveden tuottajiin, koska ne eivät pystyneet siirtämään hinnankorotuksia vähittäismyyjille nykyisessä talouden ilmapiirissä. Unionin tuotannonalan vuoden 2011 poikkeuksellisen hinta- ja marginaalikehityksen havaittiin kuitenkin olevan globaali ilmiö, jonka taustalla oli pääasiassa raaka-aineiden hintojen kohoaminen. Sen vuoksi väitteet kyseisiin toimenpiteisiin liittyvistä "korkeista" hinnoista ja "korkeista" marginaaleista havaittiin perusteettomiksi. Unionin markkinat ovat edelleen avoimet markkinat, joilla on vaihtoehtoisia hankintalähteitä muista kolmansista maista, joihin ei sovelleta toimenpiteitä.

(264) Näin ollen yhteyttä PET:n hinnannousun ja voimassaolevan toimenpiteen välillä ei osoitettu. Jatkojalostajien taloudellisen tilanteen havaittiin olevan vakaa voimassa olevista toimenpiteistä huolimatta. PET:n osuuden pullottajien kokonaiskustannuksista havaittiin olevan vähäinen. Myöskään PET:n hinnanvaihtelujen ja toimenpiteiden välillä ei osoitettu olevan yhteyttä. Näillä perusteilla katsottiin, että toimenpiteillä ei ollut kohtuutonta vaikutusta käyttäjiin.

(265) Kaikki edellä mainitut tekijät huomioon ottaen ei voida päätellä selvästi, ettei ole unionin edun mukaista pitää voimassa tämänhetkiset tasoitustoimenpiteet.

H. **TASOITUSTOIMENPITEET**

(266) Kaikille osapuolille ilmoitettiin niistä oleellisista seikoista ja huomioista, joiden perusteella voimassa olevien toimenpiteiden soveltamisen jatkamista aiottiin suositella. Osapuolille annettiin myös määräaika, jonka kuluessa ne voivat tehdä tästä ilmoituksesta johtuvia huomautuksia. Toimitetut perustellut tiedot ja huomautukset otettiin asianmukaisesti huomioon.

(267) Edellä esitettyjen analyysien perusteella Intiasta peräisin olevan PET:n tuontiin sovellettavat tasoitustoimenpiteet olisi pidettävä voimassa perusasetuksen 18 artiklan 1 kohdan mukaisesti. Nämä toimenpiteet ovat siis erityistulleja.

(268) Tässä asetuksessa määriteltyjä yksilöllisiä tasoitustulleja sovelletaan ainoastaan näiden yritysten eli erikseen mainittujen oikeushenkilöiden tuottaman tarkasteltavana olevan tuotteen tuontiin. Jos yrityksen (erikseen mainittuihin yrityksiin etuyhteydessä olevat yritykset mukaan luettuina) nimeä ja osoitetta ei ole erikseen mainittu tämän asetuksen 1 artiklan 2 kohdassa, sen valmistaman tarkasteltavana olevan tuotteen tuontiin ei voida soveltaa näitä tulleja, vaan siihen on sovellettava "kaikkiin muihin yrityksiin" sovellettavaa tullia.

▼B

(269) Kaikki näiden yksittäisten tasoitustullien soveltamiseen liittyvät pyynnöt (esimerkiksi yrityksen nimenmuutoksen tai uusien tuotanto- tai myyntiyksiköiden perustamisen johdosta tehdyt) on toimitettava viipymättä komissiolle ja mukaan on liitettävä kaikki asian kannalta oleelliset tiedot ja erityisesti ne, jotka koskevat esimerkiksi kyseiseen nimenmuutokseen tai kyseisiin uusiin tuotanto- tai myyntiyksiköihin liittyviä yrityksen tuotantotoiminnan sekä kotimarkkinamyynnin ja viennin muutoksia. Asetusta muutetaan tarvittaessa saattamalla yksilöllisten tullien soveltamisalaan kuuluvien yritysten luettelo ajan tasalle.

(270) Tasoitustullin moitteettoman täytäntöönpanon varmistamiseksi jäännöstullia olisi sovellettava sekä yhteistyöstä kieltäytyneisiin viejiin että yrityksiin, jotka eivät harjoittaneet vientiä tarkastelua koskevan tutkimusajanjakson aikana. Viimeksi mainituilla yrityksillä, jotka täyttävät perusasetuksen 20 artiklassa säädetyt vaatimukset, on kuitenkin mainitun artiklan nojalla mahdollisuus esittää tarkastelua koskeva pyyntö, jotta niiden tilannetta voidaan tutkia yksilöllisesti,

ON HYVÄKSYNYT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

1. Otetaan käyttöön lopullinen tasoitustulli tuotaessa Intiasta peräisin olevaa polyeteenitereftalaattia, jonka viskositeettiluku on ISO-standardin 1628-5 mukaan vähintään 78 ml/g ja joka kuuluu CN-koodiin 3907 60 20.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettuun tuotteeseen, jonka jäljempänä luetellut yritykset ovat valmistaneet, sovellettava lopullinen tasoitustulli on seuraava:

Maa	Yritys	Tasoitustulli (euroa/tonni)	Taric-lisäkoodi
Intia	Reliance Industries Ltd	90,4	A181
Intia	Pearl Engineering Polymers Ltd	74,6	A182
Intia	Senpet Ltd	22,0	A183
Intia	Futura Polyesters Ltd	0	A184
Intia	Dhunseri Petrochem & Tea Limited	106,5	A585
Intia	Kaikki muut yritykset	69,4	A999

3. Jos tavarat ovat vahingoittuneet ennen niiden luovutusta vapaaseen liikkeeseen, mistä syystä niistä tosiasiallisesti maksettua tai maksettavaa hintaa on suhteutettu tullausarvon määrittämiseksi tullikoodeksista annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2913/92 soveltamista koskevista säännöksistä 2 päivänä heinäkuuta 1993 annetun komission asetuksen (ETY) 2454/93 ([1]) 145 artiklan mukaisesti, tasoitustullia, joka lasketaan edellä vahvistettujen kiinteiden määrien perusteella, alennetaan prosenttimäärällä, joka vastaa tosiasiallisesti maksetun tai maksettavan hinnan suhteutusta.

([1]) EYVL L 253, 11.10.1993, s. 1.

▼M1

_____

▼B

►M1 4. ◄ Jollei toisin säädetä, sovelletaan tulleja koskevia voimassa olevia säännöksiä ja määräyksiä.

▼M1

_____

▼B

►M1 *2* ◄ *artikla*

Tämä asetus tulee voimaan sitä päivää seuraavana päivänä, jona se julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

▼M1

_____